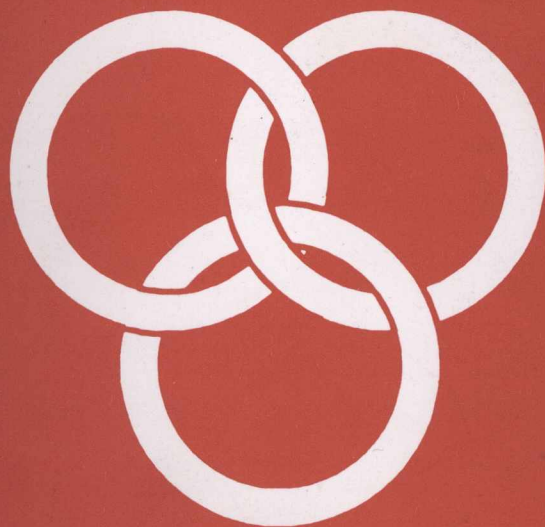

1993. III. NEGYEDÉV

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

12.

Vezess!

KERESZTYÉN IFJÚSÁGI VEZETŐK LAPJA

Kiadó:

**Keresztyén Ifjúsági Egyesületek
Nemzeti Szövetsége
(KIE)**

Szerkesztőség:

Bp., 1114 Eszék u. 10 II/1

Tel+Fax: 1855-246

Felelős szerkesztő:

Szeverényi János

Szerkesztők:

Ablonczy Margit

Bölcsföldi András

ifj. Fülöp Attila

Tipográfia:

ifj. Fülöp Attila

Megjelenik negyedévente

Ára: 40 Ft. Egy évre 160 Ft

Megrendelhető

a szerkesztőség címén

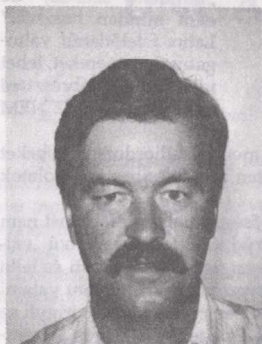
A Szünet	3
Társválasztás	4
Ungár Aladár imádsága	5
150 zsoltár	5
Színjátzás – Bohóc	6–7
Derű	8
Jó-e az ember	9
Lábnymok	9
Életfák árnyékában	10–11
Tudod-e?	12–13
Boldogmondások margójára	13
Erőt ad a megfáradtnak	14
KIE találkozó Marosvásárhelyen	15
Világiak szolgálata az egyházban	16–17
Ének–Zene	18
Bibliatanulmányozás a gyak.-ban	19
Kézművesség–Linómetszés	20–21
Kézműveshetek Békéscsabán	22
Hírek–Meghívók–Beszámolók	23–24
Buszmegállóban	25
Kereszt árnykép	25
Az Egyenlőtlenség rejtélye	26–27
Tájékozódás szekták ügyében	28–33
Azt hittem felnőttem	34
Pillantás a végekre	35
Hogyan készítsünk jó teát?	36–37
Neked táncolok Uram!	38
Az Űnnep	39
Mégis	40
Játékok, Énekek	41–42

Ablonczy Margit református lelkész
Ábrám Tibor – fizikus
Bakay Péter
Döfl Weder – svájci református lelk., a KIE európai titkára
Ernesto Cardenal – nicaraguai pap-költő
Farkas Dénes – tanuló
Gyökössy Endre – református lelkész, lélekgyógyász
Harmathy Zsófia – főiskolai hallgató
Helge Hummelvoll – fotós
Hermann Lenke
Hikisch Zoltán – tanár
Johan Vilhelm Eltvik – norvég evang. lelkész, KIE titkár
Labossa Péter – KIE program titkár
József Attila † – költő
Lukács Csaba – Erdély
Nagy Emőke – főiskolai hallgató
Marton Tamás – evangélikus ifjúsági titkár
Menich Zsuzsa † – evangélikus lelkész KIE titkár
Mireille
Nagy Anikó – adminisztrátor
P.Tillich † – amerikai teológus
Silló Melinda – KIE önkéntes
Szabó Ági
Szeverényi János – evangélikus lelkész KIE titkár
Szilágyi Domokos † költő
Ungár Aladár † szabadkeresztény gyülekezetvezető
Ursula Zópfel – német szektakutató
Weöres Sándor † költő

*Uram, vezess engem,
hogy én is Hozzád
vezethessek másokat.*

Csak belső használatra!

A SZÜNET

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy kis szünet.

Talpraesett, okos szünet volt, ahogy minden frissen képzett szünet kezdte a TV stúdióban. Fiatal és idealista volt, úgy nézett nagy feladat elé, hogy a mindig siető emberek életében egy jó, gondolatébresztő csend legyen, hogy legyen idejük elgondolkodni afölött, amit mondaniuk és csinálniuk kell.

Röviddel ezután kítették a szűrét a stúdióból. Zene vette át a helyét.

Egy hotel liftjében próbálkozott, de hamarosan itt sem volt helye, a liftet nemzetközi slágerek és semmitmondó muzsikák töltötték be.

Ide-oda kóválygott, hogy valahol helyet találjon. Egy nap találkozott én is vele, egy közönséges, sietős KIE-titkár, útban Svájc felé 40 önkéntessel. A szünet úgy látta, hogy ezek között az emberek között most szükség van rá, csatlakozott hát a csoporthoz.

Senki nem vette észre. Néha éreztem, hogy elkapja a két kezem, de leráztam magamról.

Velem volt a fiatalabbik lányom is az utazáson. Kasselban megbetegedett. A szünet akkor különösen erősen kapaszkodott belém, de megintcsak leráztam magamról a súlyt, megkértem a lányom, hogy üljön le a díványra, amíg folytatom a fontos beszélgetéseket.

Végül annyira rosszul lett, hogy át kellett adnom a felelősséget másnak, és felvinni a gyereket a szobájába.

Végre elérte a szünet, amit akart. 14 órás hosszú szünet. Magas láza, fájdalmi voltak és hányt. A hétéves gyerekek az apjára volt akkor szüksége, és ezt nem előzhette meg más, ez volt a legfontosabb.

Amikor néha elszenderedett kicsit, a szünet a saját életéből mutatott pillanatokot és volt időm, hogy elgondolkodjam rajtuk. Jó időm, hogy átgondoljam: mi az ami tulajdonképpen fontos? Mi az, ami csak bajlódás és kellemetlenség?

A 14 óra alatt, az orvos látogatásával egy vizesvödörrel a borogatáshoz, a szünet megtanított valami fontosat nekem a magányos anyákról, egyedül lenni a beteg gyerekekkel. Arra is megtanított még, hogy sok, számomra „fontos” órát a mosogató mellett kellene töltenem. És még sok mindenre, amit most nem írok itt le.

Meg kell mondanom, hogy nem találkoztam még angyalokkal, és találkoztam már jó néhány szünettel.

Azt hiszem, ugyanonnan jönnek, ahonnan az angyalok. Néha vannak szent szünetek. Pillanatok, amik megfordíthatják az életünket, felvillantanak képeket nemcsak a saját életünkéből, hanem Jézuséból is.

Hogy egy mindennapi, vagy egy szent szünet volt-e, amivel Kasselban találkoztam, nem tudom. De remélem, még találkozom vele. Mindig gondolok rá, amikor a telefonban meghallom a kis szünetjelet. Ez azt jelenti, hogy a szünet másnak van. Talán épp most próbálja megfogni a két kezem.

Johan Vilhelm Eltvik

Fordította: Szabó Ági

„Hát én immár kit válasszak...?”

Társválasztás

Az emberi élet egyik legfontosabb kérdése a társválasztás. Jelentőségét legtöbbször csak utólag érzékeljük igazán. Váltoállításhoz is hasonlíthatjuk. A döntő kérdés nem az, hogy utunk-e, vagy sem, hanem jó vonatra szálltunk-e fel? A mai házasságok többsége krízisben van, ennek oka elsősorban abban van, hogy nincs megfelelő felkészítés sem a pár megválasztására, sem a házasságra. Útmutatás hiányában a fiatalok ösztönösen próbálják megoldani a problémát. Ez pedig kevés és veszélyes. Egyházkunkban nagy vonalakban két szélsőség van gyakorlatban.

Az egyik, és gyanítom, hogy ez a többség, nem csinál nagy ügyet ebből. A „tudathasadásos” kereszténység egyik súlyos következménye ez. Amikor a hit és a gyakorlat különválnak egymástól: van az életnek egy vallásos területe és gyakorlata és van egy „normális” emberi oldala. „Csak nem fog még ebbe is beleszólni az Isten? Egyébként is az árral szemben nem lehet úszni! Nem lóghatunk ki a sorból stb...”

Ehhez még hozzájárul az ifjúsági magazínok és könyvek felelőtlen „tanácsadása”. Ün. felvilágosult, „modern” doktor urak a magyar fiatalok ezreit tették tönkre azzal, hogy évtizedeken át hirdették a teljes gátlástalanságot. Az igazi szempont csupán az volt, hogy legyen tablettája a kislánynak, de ha mégis hiba csúszna a számításba, még mindig ott van a művi abortus. MA MAGYARORSZÁCON ÉVENTE 90 000 ÉLETERET OLTANAK KI TÖRVÉNYESEN!! Egy közepes város lakossága! Nagyon sok 18 éven aluli lány szül gyermeket. 13 évesek is vannak köztük. Sokan mire eljutnak a házassodás, családalapítás idejére, már túl vannak a sűrűjén. Fedezzük fel újra a tiszta életcentrikus bibliai „tanácsadást”:

„Mindennek megszabott ideje van /Mevgan az ideje a születésnek... /Mevgan az ideje az ölélnének, / és mevgan az ideje az ölélestől való tartózkodásnak.”
Préd 3, 1a, 2a, 3b.

„Kérve kérek titeket, Jeruzsálem leányai, /a gazellákra és a mező szarvasaira: / Ne keltsétek, ne ébresszétek föl /a szerelmet, amíg nem akarja!” Én. én. 2,7.

A fiataloknak meg kell érteni ma valamit: Isten törvénye, akarata JÓ. Minden az emberért van, azért, hogy teljes, kiegyensúlyozott, egész-

séges életet éljünk. „Mindent szabad, de nem minden használ.” Lehet felelőtlenül váltogatni a partnereket, lehet idejekorán felébredteni a szerelmet, DE EZ NEM JÓ!

Tudjuk, hogy mennyien hordoznak sebeket lelkükben egy életen át a felszínes kapcsolatok miatt.

A másik szélsőség, amely az előbbinél nem kevésbé káros, a prűd, éleldegen, savanyú „válsóság”. Nem veszi figyelembe a testi és lelki realitásokat, törvényszerűségeket. Istent valami öreg erkölcsrendésnek mutatja be, aki irigyli az emberek szerelmét. Ez a felfogás idegen a Szentírás tanításától.

Megpróbálok néhány általam fontosnak érzett szempontot érteni. Az ember testi-lelki-szellemi élete megkülönböztethető, de büntetlenül szét nem választható. Isten egész lényünket ismeri, szereti. A megváltás teljes személyiségünkre érvényes. Isten gyermekei a legdrágábbat kapták ajándékol testükbe, a Szentlelket, Istent magát. Így Isten és ember viszonylatában nincs tabu. A társválasztás, szerelem, szexualitás sem az. Isten mindezeket megszentelheti, segítheti. Isten ajándékaival lehet jól és rosszul élni. Hisszük és tapasztaljuk, hogy kaphatunk VEZETÉST életünk fontos dolgaiban. Nem az lesz csupán a döntő, hogy mit mond a tanár, szülő, orvos – hiszen ők a legjobb szándék mellett tévedhetnek is –, hanem mit mond a szívemnek Ő, aki azt megalkotta és a legjobban ismeri és szereti. Az Isten lényege a szeretet. A szeretet pedig realizálódik. A szeretet ezen a téren is becsületes, nem felszínes, és ami a legfontosabb, hogy áldozatra képes. Tud uralkodni ösztönein, mert szeretet, mert csak jót akar a MÁSIKNAK. Tud várni. Később pedig tud hordozni, megbocsátani és újra hordozni és megbocsátani, de ez már egy kicsit a házasság területe.

Tiszta vagyok, azért vagyok,
mert szeretlek,

látom én az Istent, amint
szívét adja szívűednek.

Hogy tebenned jött most elém,
azt is látom –

Ő az én örök szerelmem
s a halálom.

(József Attila)

Szeverényi János

UNGÁR ALADÁR imádsága

2 héttel halála előtt

É

n Uram, Én Istenem!

Az éjszaka csendjében Reád gondolkodom – és imádság van a szívemben. – Az énekíró szavával mondom: Hazahívó szavad várom – Jézus vigasságom! Várom, hogy hangozzék felém: Szolgám, elég. – Nem tudom, hogy mikor majd elszólítasz, teljes öntudatnál leszek-e, el tudom-e mondani mindazt amit most elgondolok. Ezért leírom. –

Hálát adok azért, hogy egy napon elélem álltál és elzártad utamat. Nem kerestelek, de Te megtaláltál és magadévá tettél. Köszönöm azt a gazdag és szép életet, amit a Te követésed nyújtott nekem. Köszönöm a bizonyosságot, hogy bár halandó testem felbomlik, ama napon szemtől-szembe látlak majd Téged, akit olyan nagyon szeretek. Micsoda öröm lesz az! – Minden reményem várakozáson felül beteljesül majd akkor. –

Mindig vágyódtam a Te szépséged után. Azon a napon lepel nélkül látlak majd, – de nem csak hozzád hasonló lesz. Szemeim látják majd a Királyt ékességében. Akkor ujjongani fogok: érdemes volt Érted élni, Neked szolgálni, sok mindenről lemondani. Nem volt hiábavaló a hit, a bizalom, a küzdelem. Azon a napon nem fogom sajnálni azt, amit odaadtam Érted, – de fájlalni fogom ezt, amit megtartottam, amihez ragaszkodtam. Akkor mindennél nagyobb lesz számomra, hogy a tied lehetek és Te az enyém vagy. –

Kegyelem, meg nem érdemelt, felfoghatatlan, végtelen kegyelem volt minden.

Köszönöm Neked, hogy most én halálom órájában megpihenhetek ebben. –

Nem tekintetted majd életem nyomorúságát, kudarcait és a szégyent, amit itt-ott nevedre hoztam. Kicsinyhittűségem, kételyeim, engedetlenségem életem minden árnydala eltűnt a felledés tengerében. De hogy szeretted és megtisztítottál és magadévá tettél, az hálát és

Kéresztel és Krisztus-monogrammal összekapcsolt horgony. Schmid: Mintakönyv

imádatot fakaszt majd. Örök életem lesz elég zengnem dicséreted.

Uram, az éjszaka csendjében szívem megpihen Benned.

Nagyon szeretlek és nagyon vágyódom utánad! – Semmit sem hozhatok Neked – de Te mindenem vagy. – És ez elég. Áldom a Te kedves, szépséges nevedet! Tarts közel magadhoz, – amíg ver a szívem, amíg ki nem lobban az öntudatom, mindig áldhassalak és magasztalhsalak.

Hitvány, nyomorult féreg vagyok. De Te könyörültél rajtam. S ez örökre elég. Uram, Köszönöm, hogy itt vagy mellettem.

–Ámen–

Magasztaljátok a kozmosz Urát!
az ő szentélye a mindenség,
százezer-millió fényévnyi rádiusszal.

Magasztaljátok Őt,
Urát a csillagoknak
meg a csillag-közi térnek.
Magasztaljátok Őt,
Urát az atomoknak
meg az atomok közötti térnek.
Magasztaljátok Őt,
hegedűvel és fuvalával
és saxofonnal,
Magasztaljátok Őt,
angolkürttel és klarinéttel,
vadászkürttel és pozannal,
szárnykürtökkel és trombitákkal.
Magasztaljátok Őt,
csellókkal és brácsákkal,
zongorákkal és pianókkal.
Magasztaljátok Őt,
a blues-sel meg a dzsesszel,
és szimfonikus zenekarral,
és néger spirituálékkal,
és Beethoven „ötödik”-jével,
gitárokkal és sylofonnal,
Magasztaljátok Őt,
lemezjátszóval és magnetofonnal,
minden, ami csak létezik,
minden sejt, ami él
magasztalja az Urat!
Alleluja!

E. CARDENA: 150. zsoltár

SZÍNJÁTSZÁS

PANTOMIM

Egyszer

volt, hol nem volt, volt egyszer egy kedves bohóc.

Egyike volt azon jószágos, vidám bohócoknak, akiknek nagy, piros orruk van bő, színes nadrágjuk, és picit, barna hegedű a kezükben. Az arcukon pedig mindig széles, meleg mosoly ül.

Egy cirkuszban élt, és dolgozott.

Ez se nem volt nagy cirkusz, se nem kicsi, de mindenesetre olyan cirkusz, ahol a bohócot szerették az emberek különösen is a fiatalok.

Sokszor nehéz idők jártak a cirkuszra.

Recesszió, és gazdasági válságok jöttek.

Az is megtörtént, hogy a kormányok megváltoztatták gazdaságpolitikájukat, és a cirkuszok nem kaptak többé támogatást.

A bohóc olykor úgy érezte, hogy a cirkusz nem tudja tovább fenn tartani a sátrat, vagy néhány mutatványost el kell küldeniük.

Mi fog akkor az emberekkel történni?

Tudta, hogy cirkuszokra és bohócokra szükség van. Szerete a világon sok embernek a bohóc a reménység, az öröm és az emberség szimbóluma volt.

A reménysége, öröme és embersége a nem mindig könnyű hétköznapi közepette.

Olyan életben, ahol a legerősebb, a legjobb, és a legtekélyesebb a sikeres.

De az emberek tudták, hogy nem lehet mindenki a legerősebb, a legjobb, a legtekélyesebb.

A bohóc megmutatta nekik, hogy mi számít igazán az életben.

Megmutatta, hogy az ember szerethet és szerethetik még akkor is, ha gyöngye,

még akkor is, ha orra bukik,

még akkor is, ha néha sír.

Az emberek szerették a bohócot, és a széles, meleg mosolyát.

És ő is szerette az embereket.

De valami miatt nagyon szomorú volt a mi bohócunk.

Ráébredt, hogy gondolkodásában és tapasztalatai terén is egyre inkább beszűkült

Gondolatai csak a cirkusza szűk világán belül forogtak.

Minden egyes eltelt évvel egyre több nehézsége támadt az új gondolatok kitöltése terén, és hogy megmutassa nézőinek az élet sokoldalúságát.

Miközben az emberek továbbra is szerették, tudta, hogy többet kellene nekik adnia.

Föl kellene nyitni szemüket egy tágabb világra.

Föl kellene nyitni a szemüket a sok-sok emberre: A másként gondolkodókra. Az igazságtalanságtól és szegénységtől szenvedőkre.

Azokra, akik meg szeretnék osztani az ajándékaikat és emberi melegségüket másokkal.

Tudta:

Az élet sokkal több, mint ami ebben a cirkuszban történik.

Az élet sokkal több, mint amit eddig megtapasztalt.

És így egy napon a bohócunk eldöntötte, hogy útnak indul.

Hallott egy emberről, akit Jézusnak hívtak.

Az emberek azt mondták neki, hogy Jézus megélte az élet teljességét, és hogy szeretett és őt is szerették.

Ezt kereste a mi bohócunk:

az élet teljességét,

hogy szeressen, hogy szeressék.

Fogta a hátizsákját

és belesomagolta

a kis, barna hegedűjét,

a bő, színes nadrágját,

és a nagy vörös orrát.

A hegedűvel, a nadrággal és az orral a zsákjában

lépteit Kelet felé, Galilea felé vette,

hogy megtalálja Jézust.

Ahogy haladt a földeken át, hamarosan találkozott egy cigány lánnyal.

Hosszú fekete haja sötétbarna arcába lógott,

amint az út szélén ült és sírt.

„Idegen vagyok ebben az országban” – mondta –

„és mivel nem olyan vagyok, mint a többiek,

kiközösítettek.

Azt megengedték, hogy dolgozzam itt, de hogy éljek is, azt már nem."

A bohóc körülkarolta vállait,
és együtt sírt vele.

Majd elővette a kis, barna hegedűjét,
és a lánynak adta.

"Fogadd el, és játsszál rajta" – mondta,
"tegyen téged boldoggá,
és a körülötted élő összes szenvedő ember szívét."

Ahogy ment tovább a földeken,
nemsokára találozott egy anyával, akinek három
gyermeke volt.

A legfiatalabbat keblén tartotta,
a másik kettőt karjain.

Az út mellett ült, és sírt.

"Az igazságtalanság, a szegénység és a
brutális háború" – mondta,
"elvitte az apjukat, és mindenünket.
A gyermekeimnek még ruhájuk sincs."

A bohóc átkarolta mindannyiójukat,
és velük együtt sírt.

Aztán elővette a színes bőrnadrágját
és a családnak adta.

"Fogadjátok el, és használjátok" – monda,
"elég nagy, hogy mindhárom gyereknek
ruhát lehessen belőle készíteni."

Ahogy továbbhaladt a földeken át,
hamarosan találkozott egy fiatalemberrel.

Térdre hajtott fejfel

ült az út mellett, és sírt.

"Munkanélküli vagyok, és nem találok munkát" –
mondta, "senkinek nincs szüksége reám,
és semmit sem érek."

A bohóc átkarolta vállait,
és vele sírt.

Aztán fogta a nagy, piros orrát,
és a fiatalembernek adta.

"Fogadd el, és tedd az orrodra" – mondta,
"és meg foglak tanítani,
hogy miként válhatsz jó, szeretetteljes bohóccá."

Végül sok hét és hónap elteltével
a bohócunk megérkezett Galileába.
Elment Názáretbe,
bekopogtatott Jézus ajtaján,
és bement a házba.

Egy férfi ült a szobában.

"Te vagy Jézus?" – kérdezte a bohóc.

"Az emberek azt mondták nekem, hogy Jézus meg-
éli az élet teljesség szeretet, és szeretik."

"Kedves barátom" – felelte a férfi,
"Jézus 2000 évvel ezelőtt meghalt.
Nem találkozhatasz vele itt."

A bohóc könnyekre fakadt.

"Akkor az egész utam hiábavaló volt,
Az életem pedig a régi, beszűkülő cirkuszi világban
kell, hogy folytatódjon."

"Ne légy szomorú!" – felelte a férfi,

"hiszen találkoztál már Jézussal háromszor is utad
során.

Amikor csak találkozol valakivel, és kinyújtod a ke-
zed felé, akkor Jézussal is találkozol.

Megtapasztalhatod az élet teljességét, szeretsz, és
szeretnek téged."

Ott állt a bohóc meglepődve, csöndesen.

Letörölte a könnyeit, és mosolyogni
kezdett.

A következő pillanatban azonban
szomorúan válaszolta:

"Az összes ajándékom odalett.
Semmim nem maradt, amit szét-
oszthatnék."

"A kezeid üresek" – felelte a férfi,
"mert nyitott kezekkel fordultál az
embertársaid felé.

De a szeretet adást és elfogadást je-
lent.

Nyisd ki újra a kezed az embertár-
said felé,

és az üres kezeid meg fognak telni."

A bohóc kinyitotta a kezét,

és a férfi beletett egy csodálatos pánsípót.

"Fogadd el ezt a pánsztor sípót" – mondta,

"vidd magaddal a cirkuszodba,

és amikor csak fellépsz,

játsz egy darabot ezen is az embereknek.

Hadd hallgassák az örökkévalóság hangját.

Hadd hallgassák a szeretet hangját.

Hadd értsék meg

hogy a világ sokkal nagyobb a cirkuszoknál.

Hadd tapasztalják meg, hogy mit jelent szeretni, és
szeretettnek lenni.

elfogadni és adni,

adni és elfogadni."

A bohóc ott állt

kezében a sípjal.

Melegséget érzett a szívében,

az arcán pedig mély és meleg mosoly jelent meg.

"Visszamegyek a cirkuszomba" – mondta,

"és el fogom mondani az embereknek, hogy talál-
koztam Jézussal.

Fújni fogom a sípomat, és az embertársaim felé

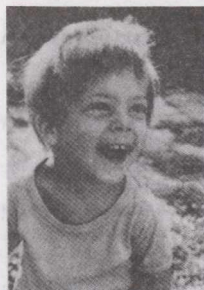
nyitott kezekkel fordulok, hogy szeressenek és sze-
ressenek

így élve meg az élet teljességét."

Dölf Weder

Fordította: Bakay Péter

Elhangzott a KIE (YMCA) Európai Közgyűlésén
Görögországban (1993. május).

DERÜ

Felelés közben

- Ide figyelj, fiam. ha van egy almám és azt kettévágom, mit kapok?
- Két felet.
- Úgy van. És ha ezeket is többé szeletem?
- Négy negyedet.
- Helyes. És ha azokat is?
- Nyolc nyolcadot.
- Tovább..
- Tizenhat tizenhatodot.
- Ezeket is többé bapritva mit kapok?
- Almapürét, tanár úr.

Vegyteanórán:

- Mi történik az arannyal, ha a szabadba tesszük?
- Elloppják.

- Hány világrész van?

- Öt.
- Sorold fel!
- Egy, kettő, három, négy, öt.

- Doktorúr, nem tudok menni! - panaszkodik a beteg az orvosnak, aki rácsodálkozva kérdi:

- Akkor hogy jött ide?
- Nem jönni, menni!

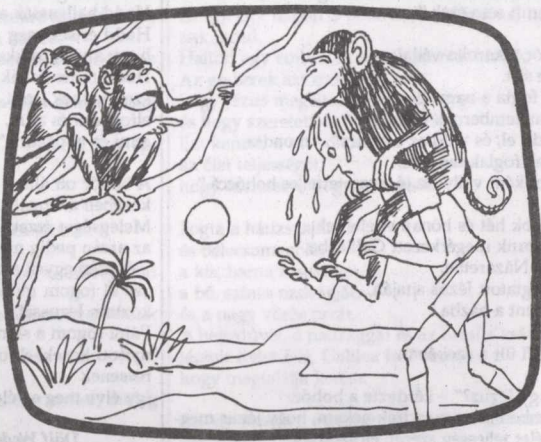
- Mondja meg fiam, - kérdi a tanár - hányféle egeret ismerünk és hogy hívják?

- Kétfélét és Kovács Petinek hívnak.

A gazdasági iskolában tanulják a diákok, hogy Magyarországon hétmillió lúd van.

Másnap megkérdi az egyik tanulója a tanár:

- Mondja meg, kérem mekkora az ország lúdállománya?
- Hatmilliókilencszázkilencvenkilencezer és kilencszázkilencvenkilenc...
- Úgy... - süvít a tanár hangja - és miért nem hétmillió?
- Azért - felel a diák - mert egyet tegnap megettünk vacsorára.

— Nézd csak, Bóbének kocsija van!

Jó-e az ember?

Mottó: „Valaki mondja meg, miért jó az ember, valaki mondja meg miért nem, valaki mondja meg miért lesz gonoszzá, valaki mondja meg, miért nem!”

Ezt a kérdést tette fel prózában július elején Szeverényi János a KIÉ vezetőképzőn, mikor a személyiségről volt szó:

Jó-e az ember? Kevés időnk volt a gondolkodásra, mégis sok érdekes válasz született:

Az optimistábbak: „Jó az ember, persze van kivétel is, de ez erősíti a szabályt.”

„Isten az Embert jónak teremtette.”

„Isten mindenkiben a jót látja.

„Igen, mindenkiben van jó is, lehet, hogy nem a felszínen, hanem a felszín alatt. Van lehetőség rá, hogy előtérbe kerüljön. Törekedjünk rá mi magunk is, és másokban is megtalálni. A jó növekedjen, a rossz zsugorodjon!”

Akik ennél sötétebben látják a helyzetet:

„Nem jó, hisz nem az Isten akarata szerint élünk, ellenszegülünk neki.”

„Vannak jó és rossz emberek, én a jó embereken is néha kételkedem.”

„Velejég romlott.”

„Nem, mert lusta gondolkodni.”

„Az ember a „kiüzetés” után bűnbe esett, és ez azóta tart. Bűn nélküli ember nincs.”

„Gyakran a rossz kerekedik felül.”

Sokak szerint nem lehet egyértelműen kimondani azt sem, hogy jó és azt sem, hogy rossz:

„Minden ember részben jó, részben rossz. Egy emberre nem lehet csak jót mondani, csak rosszat sem. Egy ember jósága attól függ, hogy mennyit tud kihozni az adottságaiból, képességeiből, pozitív tulajdonságaiból. Ehhez van szükségünk Istenre.”

„Van mikor jó, van mikor rossz.”

„Az attól függ, milyen szempontból nézzük, mert ez relatív.”

„Néha jó, néha nem. Nekem nem olyan szigorú a mércém, mint Jézusé nálam kevesebb dolog számít bűnnek.”

„Az ember esendő. Gyermekekorában mindenki ártatlan, de ahogy felnő, sokszor kénytelen kompromisszumot kötni – ami gyakran megalkuvással jár – saját, illetve családja, szerettei érdekében. Sokszor kerül választás elé, és gyakran a rossz utat választja. (én is) Senki sem ismerheti önmagát igazán, mert nem tudhatjuk az adott helyzetben hogyan fogunk viselkedni.”

Hát ennyi harmincegynehány fiatal véleménye. Nem vonom le a tanulságot, nem minősítem a válaszokat. Olvasd el, és dönts el, melyikkel értesz egyet, melyikkel nem!

Nagy Emőke

Lányomok

Egy ember egy éjszaka látott egy álmot.

Azt álmodta, hogy egy homokos tengerparton sétál az Úrral! És az égbolton sorra megjelenik egy kép az eddig leélt életéből. A képeken azt látta, hogy két pár lányom van, egy a sajátja és egy az Úré.

Amikor az utolsó is megjelent és végignézett a képeken, észrevette, hogy gyakran csak egy pár lányom volt ott, és ezek életének éppen a legkritikusabb időszakai voltak, kétségbeesztő és nehéz időszakok.

Nem értette, megkérdezte hát az Urat: „Uram. Azt mondtad egyszer, hogy amikor elhatározom, hogy követlek Téged, Te mindig velem leszel és sohasem hagysz el. De most azt látom, hogy amikor a szükségem legnagyobb volt és az életem a legnehezebb, csak egy pár lányom volt ott. Nem értem, miért hagytál el engem, amikor a legjobban volt Rád szükségem?”

Az Úr így felelt: „Drága gyermekem! Szeretlek téged és soha nem akarlak elhagyni. Amikor életemben a próbák és a szenvedések a legnagyobbak voltak, és te csak egy pár lányomot látsz – ezek azok az idők voltak, amikor a karjaimban tartottalak.”

Szabó Ági

ÉLETFÁK ÁRNYÉKÁBAN

Gondolatok a KIE kapcsán

Mindennapjaink ban térsünk szegődtek a jelek. Minden kornak, minden társadalomnak megvoltak (megvannak a maga jól körülírt, pontosan megfogalmazott jelei. Kissé túlozva úgy is mondhatnám, hogy a jelektől függ az életünk. Az általunk használt jel felemelhet és összetörhet, megdicsőíthet és megálázhat, attól függően, hogy embertársainknak épp mit üzen bélyegünk.

Jó jelekkel élni: megkülönböztet, öntudatot, közösségi érzést ad, s nyíltan hirdeti: tartozunk valahova.

Annyi sokféle jelet viseltünk már: horogkeresztet és sárga csillagot, halat és halálfejet, keresztet és sarlóalapácsot...

A jeleknek is megvan a maguk sorsa: megszületnek, csendben fejlődnek, gyarapodnak, míg eljön a virágzásuk dicsősége, majd észrevétlen feloldódnak a feledés békéjében.

Mint majdmindegyik szervezet, a KIE is választott jelet magának. A tréfásabb „céhtársaink” így értelmezik: „elsőbbségadás kötelező”. Igen lehet, így is érteni, hisz valljuk, hogy nem mi vagyunk az elsők, VALAKINEK elsőbbséget adtunk az életünkben. A komolyabb „KIÉSEK” megigazítják orrukon a tiszteletet parancsoló szemüveget, s hosszas magyarázatba kezdenek. Nekik is igazuk van: a jelünk, a vörös szegélyű háromszög a hármasság üzenetét hordozza, a Biblia szellemében. Igen, ki-ki a maga egységében hordozza hármasság voltát, teste-szemleleiben van, s ezek egyenrangú, egymással mellérendelt viszonyban levő társbélők. Ha valamelyikük több szobát birtokol, akkor a másik kettőnek összességben kell húzódnia, háttérbe kell vonulnia. Ilyenkor az egyén, a lakástulajdonos lesz szegényebb akkor is, ha nehezére esik beismerni.

A fordulatok éveit éljük. Ha a KIE – háromszöget elfordítjuk 30 fokkal, akkor egy másik KRESZ-táblát kapunk – egy alapján fekvő egyenlő szárú háromszöget. Ez a háromszög,

mint mi, járművezetők tudjuk, figyelmeztet: vigyázz, valamilyen veszélyhez közeledsz. S jönnek megint a mindent megmagyarázó „adatbankok”, hogy igen, butuskáim, ez a háromszög is a Bibliából ered, a Máté 28: 18-20, s arra figyelmeztet titeket, gyarlókat és esendőket, hogy Istenről kapott feladatod van: tegyetek tanítványokká népeket. S akkor magunkba roskadunk mi, gyaurok és hitetlenek, akik bár szoktunk gondolkodni életünk értelmén, de korlátolt agyunk mozgósítható kilobite-jai nem voltak képesek felfogni ezt az üzenetet. S akkor talán majd mi is rájövünk, hogy a megbízás mellett figyelembe kell venni az igényeket, mert „ne hányjátok gyöngyeiteket a disznók elé”, de a szükségletek is, „mert mindenki szomjúhozza az igazság igéjét”.

S ha netalán reklámgrafikus is akad közöttünk, aki egy kicsit pszichológiával is foglalkozott, az is elmondja szakvéleményét: „Feleim, ideális a választásotok, mert ez a jel, ez az egyenlő oldalú háromszög ugyebár, jól körülhatárolt, hézagmentes területet ölel, s ez az önbizalom, a belső harmónia, a tökéletes egység jele. S ugyanakkor, ugyebár, alulról – felülről – fekvé – hason – hátulról – oldalról nézve is ugyanaz, nem félremagyarázható, nem deformálható, semmire és mindenre hasonlít, s főleg, feleim könnyen el lehet készíteni és különben is ti mindig ilyen zsenik vagytok.

Ha kiörvendeztük magunkat a szerencsés jelválasztáson és a kölcsönös vállveregetések ideje lejárt, akkor elkezdhettünk dolgozni. E-lővesszük a KIE alapító okiratát és leporoljuk az

újnyí vástag portól. Megtöröljük meghatottságtól nedves kontaktlencsénket és olvasni kezdjük:

1855. Párizsi Alap: A KIE célja: „egy közösségbe gyűjteni azokat a fiatalokat, akik Jézus Krisztust Megváltójuknak és Istenüknek tartják, a Szentírás szerint az ő tanítványai akarnak lenni hitükben és életükben, és az ő Országát terjesztik a fiatalok között.”

Akkor körbeülünk egy nagy málnabokrot, s megbeszéljük, mert megbeszélni azt tudunk, mi aztán igen, a nemesebbnél nemesebb célokat, hogy majd mi egybegyűjtjük, mi megtanítjuk, mi megneveljük, mi átadjuk, mi megmagyarázzuk, megmutatjuk, elhitejtük, rávezetjük, rádöbentjük, majd mi és mi és csak mi fogjuk megváltani a világot.

S akkor megjön az éjféle gyorsan a nagybetűs ÉLET, a jegy nélkül, de boldogan kapaszkodunk fel rá, hogy robbogni kezdjünk céljaink felé. Templomba hívjuk a fiatalokat, de a vasárnapi Istentiszteletre csak mi, a lelkes „missziós brigád” futunk be lihegve. Sebteben kiértékelést tartunk, önkritikát gyakorolunk, legyártjuk a jobbnál jobb magyarázatok nullszériáit, majd átprofilálunk mint a kommunista vezetők, s lázasan nekifogunk teadélután – Bibliakört – vitaestet szervezni. A kezdési időpont rég elmúlt, s hiába minden forgolódás, a padokból csak az „evangelizálók” ismerős arcai néznek vissza. De mi nem csüggedünk, fiatalok és lelkesek vagyunk, s elindulunk könyvet – kazettát – lemezt kunyerálni. A filmeket csak mi nézzük hajnalig, a könyveket érintetlenül kapjuk vissza, de a lemezt legalább összekarcolta valaki. Biztosan agyonhallgatta – mondjuk, mert savanyú a szőlő, s valami belül megpattant. A türelmetlenek csendben elmormolnak egy-egy káromkodást, a gyengék elköszönnek egy majd jövőkkel, de velük már nem találkoznak többé. Hitünk, mint a tavalyi hó, elolvad, hazamegyünk, sírunk és imádkozunk, ujjal mutogatunk és újra imádkozunk, százszor és ezerszer elmondjuk, hogy mi igazán, csakugyan mindent, de mindent megtettünk, de ők, a pogányok és anazamoritók nem értékelik, hát csak fetrengjenek tovább a bűnjeikben és a mocskokban. Reggel mégis újakezdjük, mert már nem lehet visszalepni, csak azért is, hogy a távozóik is lássák, s mert a kudarcnál is jobban bír a meghátrálás, s Ő is újakezdte. Újakezdjük, mert hitünkben ez a szép, hogy nem vagyunk soha vesztesre ítélve, s lelünkben újra kicsírásznak a remény friss, remegő palántái. S új ötletek jönnek, s a pinpongasztal mellett megjelenik az első „pogány”, s a zenefesztiválon riadtan tanakodunk, hogy mit fogunk csinálni, ha ez a szeges – csatos rokker banda leissza magát. Aztán a pinpongos haver a Bibliaórára is bejön, a rockerek ma nem részegedtek meg olyan nagyon

(nem volt pénzük talán?), s lassan egyre többen és többen vagyunk. Egyesek közöttünk párokat találnak, valaki félnékn megív az eljegyzésre, s a nyári táborba már túljelentkezés van, néhányat vissza kellene utasítani, de senki nem vállalja a kényes feladatot.

S évfordulók jönnek és mennek, s büszkék vagyunk, és mellőngetők, s gondosan titkoljuk fehérebb tincseinket. Már a gyerekekből is járnak a kisebbik KIE-be. Aztán a régi lelkesedéssel nekifogunk megírni a KIE – történetét, amelyben mindenkit megemlíünk „cím és rang szerint”, s bölcsen hallgatunk vívódásainkról és lázadásainkról. Az fiatalok, akik akár gyerekeink is lehetnének, megkapják ajándékba a könyvet és csodálva olvassák virágokkal és hozsannával kikövezt útjaink lebilincselő történetét.

S az egykori hallgatókból – szervezőkből – díszmehívottakká „fejlődünk az evolúció folyamatainak kemencéjében, s találkozókon veszünk részt, ahol valaki felteszi a kérdést: milyen is az ideális vezető? S akkor megtorpanunk, lopva egymásra nézünk, hogy miért nem mondja már a másik... Valahogy nehezen jön most a szó, elveszték az örökzöld gondolatok. Hosszú, kínos percek után valamelyikünk kinyögi, hogy a vezető is ember, igen, igen bologatunk és hálások vagyunk, hogy meg „mert szólalni”. „A jó vezető nagyon feledékeny, mondja valamelyikünk, de őt lecacagjuk, hogy menj már, mit beszélsz, te mindig elrontod a jó hangulatot a buta viceiddel, de hazafelé a villamoson eszünkbe jut, hogy mennyire igazat mondtok: nem mindent kell észrevenni és emlegetni.

Még elsütünk néhány nagy közhelyet a becsületről, igazságságról, szereztről, önfeladózásról, hitről, megértésről és a többi, és a többi.

Megesszük a szendvicseket, megisszuk a hűsítőket, végre ez is lejárt, jöhet a következő, mi ugyebár mindenben profik vagyunk, tanuljanak csak a „gyerekek”, mi is voltunk fiatalok, jobbak – szebbek – okosabbak – magasabbak – legebek.

Hazamegyünk a szerényen berendezett albréti szobánkba (mert ebből a munkából csak mások szerint lehet meggazdagodni), s a lefekvés esti ima előtt felteszünk egy régestrégi szalagot az első bulikon már szolgáló ócska, de működő MAJAK magnónkra, s az asztmán és zötykölődve elindul, Hobo jólismert érdes hangja szólal meg, Villont tolmácsolva:

*„Buján fetrengtünk mindahányan
S az évek szálltak, mind a percek
Véred kiomló harmatával
Bocsáss meg nekünk, Jézus herceg.”*

*Lukács Csaba
(Székely Népfőiskola)*

TUDOD-E?

TUDOD-E? Ahány közösség, s ahány lelki vezető mind egy kicsit másképpen érti, s másképpen vezet el valakit a MEGTÉRÉSRE. Ezért szeretnék ebben a rovatban segíteni mit is jelent ez a fogalom az USZ-ben, az eredeti görögben. Hozzá kapcsolom még a másik titokzatos fogalmat az ÚJJÁSZÜLETÉST. Nem kívánok túl sokat ezzel elérni, de azt mindenképpen, hogy ezen a nagyon keskeny úton, amelyen járnunk lehet, legálább eligazodjunk. Tehát néhány útjelző. Maga az út járható, de mindenkinek magának kell végigjárni.

MEGTÉRÉS= az eredeti görögben „metanoia” a gondolkodás megfordulását jelenti. Tehát totális átállítást. Értelmi, érzelmi, akarat fordulatot. Maga a régi magyar szó: „megtéрни” annyit jelent: visszatérni oda, ahonnan elindultunk. Aki megtér, hasonlót él át, mint a tékozló fiú (más fordításokban „elvezett fiú”), aki oly messze távolodik Atyjától, hogy a disznók vályuja mellett kell újra eszébe jusson honnan esett ki, mit adott fel saját tervei, rövidlátó vágyai miatt. (Lukács 15) Ennek a fiúnak a megtérése ott kezdődött, amikor eldöntötte, hogy hazamegy. Gondolkodása itt fordult meg. S ezzel a konkrét fordulás is megtörtént. A cselekedetekben való megfordulás, az úton való megfordulás is. „Elkezdet” hazafelé menni. Megtérése így „folyamattá vált”. Egy döntés, amely határozott hátraarcot jelent, s egy folyamat, mely hosszabb, míg valóban hazaért. Míg valóban szolga voltát vállalva be merte vallani, hogy méltatlan, mert eljátszota az Atya szeretetét. S míg átélhette, hogy az Atya sokkal jobban ismerte és szerette őt, mint ahogy ő valaha is gondolta és tervezte volna. S megtörténik a fiúvá fogadás is. Mindenből újat kap. Teljes új élet a része, mert a régit teljesen elvesztette. Leveti hát, ami összerongyolódott, s bemehet az Atyja által rendezett örömben, a lakomára.

A példázat az Atya szeretetéről szól, ezért nem akarok túl sokat belemagyarázni, de néhány dolog azért nem olyan világos a MEGTÉRÉSSEL kapcsolatban.

Ki az, aki megtért ember?

1. Aki döntött az Atya szeretete mellett.

2. Aki elszégyellte magát, és bevallotta, hogy mi minden miatt méltatlan erre a szerepre.

3. Aki vállalta a hazafelé vezető utat, ezzel elhagyva az addigi saját utakat. Tehát MEGFORDULT, elfordult, megváltozott értelemmel, érzellemmel, akarattal él (Róma 12,1-2)

4. Aki átélte, hogy a régi szennyes ruha levehető, s kapott helyette újat, teljesen újat. „...mert levettük a régi embert cselekedeteivel együtt és felöltözték az új embert, aki Teremtőjének képmására állandóan megújul, hogy egyre jobban megismerje őt.”

(Kolossé 3,9-10)

5. Aki átélte a fiúvá fogadás bizonyosságát, s kegyelemből és hit által Istent Atyjának neveli.

A MEGTÉRÉS tehát egyszeri alkalommal indul. Ez lehet önálló, egy ember belső döntése alapján történt esemény, de lehet egy másik ember megszólítására, Isten szavának megértése folytán. A döntés konkrét, tudható. Nem muszáj a hely, az időpont megjegyzése, de szeretettel from azt is, hogy a kínai keresztények csak egy dátumot írnak halotti fejfájukra, a megtérésük évszámát, mert onnantól kezdve élnek. Miért félelmet keltő, ha valaki nemcsak a testi születésnapját, vagy névnapját vagy házassági évfordulóját tudja? Ugyanakkor, ha valaki nem tudja, mikor tért meg, akkor azért megkérdezném tőle, hogy mit tart élete legfontosabb eseményének?! Mert én azt, hogy MEGTALÁLTATAM, hogy Isten gyermekének fogadott. Mostmár nem csak a teremtés, hanem a megváltás alapján is. A MEGTÉRÉS ugyanakkor egy folyamat is. Mert a régi otthagynása, az értelem megváltozása, a régi élet levételése, s a fiúvá fogadás bizonyossága nem mindig játszódik le egy alkalommal. Nagyon sokat számít ebben a kor, azaz a lelki érettség is. Én gyermekkoromban, 12 évesen tértem meg, elfogadva Isten szeretetét, s komolyan véve, hogy nem vagyok méltó rá, ugyanakkor 18 évesen egy újabb döntés született a szívemben, a régi ruha levételéről, s annak bizonyosságáról, hogy Isten gyermeke vagyok.

Titok ez, amiről írok, s mindenkinek az életben történhet kicsit másképpen. De annyi bizonyos, hogy egyetlen imádság kimondása, vagy egy nagy érzelmi döntés nem jelent megtérést, azt még „véghez is kell vinni”. Ha a tékozló fiú nem vállalta volna a visszavezető út végigjárását sosem lehetett volna újra fiú. A „Jézust befogadtam a szívembe” nem varázsszó, hanem egy olyan rejtett, lelki igazság, mely a belső lelki házba először az „előszobába”, majd a további „helyekre” is beengedi Jézust, majd lassan megérti, hogy Ő nem vendégnek jött, tehát nem én parancsok Neki, hanem Ő az Úr. Az élet valóságában, a hétköznapiakban ez egy komoly tanulási folyamat. Ha úgy érzed, hogy elvesztett vagy csalódtál egy „megtérése”ben”, ha mások rábeszélésére történt, s ezért még bizonytalan vagy döntésedben, ha nem ismered még igazán Istent, s nem hiszed, hogy Atyád, aki szeret...

Ha mindezek, vagy hasonlóak vannak benned, olvasd el ezt a történetet a Bibliából, s gondolkozz el, hogy hol tartasz?! Csak a „tények” számítanak, az érzések, s az „azt hiszem, hogy” az nem. Tudod-e vagy nem? Biztos vagy-e benne? Ez a kérdés. Tanulmányozd sokat János első levelét, ismerd meg Isten mindent felülhaladó szeretetét! Tehát négy tényt kell biztosan tudnod:

a. Kicsoda neked Isten?

b. Kicsoda vagy te nélküle? Bűnödben...

c. Hogyan szabadított meg téged?

d. Hogyan élhetsz ezután?

Ha kérdésed van, vagy nem értesz egyet velem, szívesen várom a leveledet. A következő számban az ÚJJÁSZÜLETÉSRŐL fogok írni néhány szót.

Isten áldjon meg döntéseidben!

Ablonczy Margit

A BOLDOGMONDÁSOK MARGÓJÁRA (Mt 5,1-12-hez)

Boldogok, akik tudják, miért élnek, mert akkor azt is megtudják, hogyan éljenek.

Boldogok, akik összhangban vannak örömagukkal, mert nem kell szüntelen azt tenniük, amit mindenki tesz.

Boldogok, akik csodálkoznak ott is, ahol mások közömbösek, mert örömszóró lesz az életük.

Boldogok, akik tudják, hogy másoknak is lehet igaza, mert békeség lesz körülöttük.

Boldogok, akik nevetni tudnak örömagukon, mert nem lesz vége szórakozásuknak.

Boldogok, akik meg tudják különböztetni a hegyet a vakondtúrástól, mert sok zavartól kímélik meg magukat.

Boldogok, akik észreveszik a diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.

Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csöndjük és titkok tudóivá válnak. Leborulók és nem kiborulók többé.

Boldogok, akik mentesség keresése nélkül tudnak pihenni és aludni, mert mosolyogva ébrednek fel és örömmel indulnak útjukra.

Boldogok, akik tudnak elhallgatni és meghallgatni, mert sok barátot kapnak ajándékba és nem lesznek magányosok.

Boldogok, akik figyelnek mások hívására anélkül, hogy nélkülözhetetlennek hinnék magukat, mert ők az öröm magvetői.

Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.

Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elfelejtik a fintort, mert útjuk napfényes lesz.

Boldogok, akik jóindulattal értelmezik mások botlásait, akkor is, ha naívnak tartják őket, mert ez a szeretet ára.

Boldogok, akik gondolkodnak, mielőtt cselekednének, és imádkoznak is, mielőtt gondolkodnának, mert kevesebb csalódás éri őket.

Boldogok, akik el tudnak hallgatni, ha szavukba vágnak, ha megbántják őket, és szelíden szólnak, mert Jézus nyomában járnak.

Boldogok, akik mindebből meg is tudnak valósítani valamit, mert életesebb lesz az életük.

Gyökössy Endre

ERŐT AD A MEGFÁRADTNAK

A budapesten tartott székely népfőiskola évzáróján elhangzott zárászó:

József Attila:

Tudod, hogy nincs bocsánat
(részlet)

*Tudod, hogy nincs bocsánat
hiába hát a bánat.*

*Légy, ami lennél: férfi
A fű kinő utánad.*

*A bűn az nem lesz könnyebb,
hiába hull a könnyed.
Hogy bizonyosság vagy erre,
legalább azt köszönjed.*

*Ne vádold, ne fogadkozz,
ne légy komisz magadhoz
ne hódolj és ne hódíts,
ne csatlakozz a hadhoz.*

*Maradj fölöslegesnek
a titkokat ne lesd meg
S ezt az emberiséget,
híz ember vagy, ne vesd meg.*

A költővel ellentétben és hiszem, hogy van bocsánat, és nem hiába van a bánat, mert anélkül nem lenne értelmű életünknek.

Mindannyian egyszerű földi halandók vagyunk, sok-sok hibával, picinyke erényekkel, jódag önbizalommal és mások hibái iránt kifinomult érzékszervekkel, egyszóval teli emberi vonásokkal. Egyetlen érték lehet bennünk: ha sóvárogjuk a megbocsátást. Úgy gondolom, hogy ezekben a pillanatokban, amikor együttlétünk utolsó zsarátóknjai lobognak szikrákat dobva az égbe, kötelességünk szomjúhozni az igazi bűnbocsánatot.

Igen, én bocsánatot kérek a hangosan kimondott szavakért és a ki nem mondott gondolatokért is.

Bocsánatot kérek, amiért lelkesedésből és lázból barikádokat építettem, ahonnan világmegváltó terveket röptettem a szélbe, de nem vettem észre a másokban rejlő értékeket, az esetetek hősiségét, a gyenge mártírokat, kik csendben halkán végeztek át a munkát, amely mindannyiunkat közelebb vitt a célhoz.

Bocsásd meg vívódásaimat és lázadásaimat, Uram, nézd el bűnöságomat, hogy soha nem tettem meg feléd az első lépést.

Bocsásd meg nekem és társaimnak az ujjaink közül homokként kipergett időt, az általudt, fel nem használt másodperceket, a múlt emberi örömökre szánt órákat.

Könyörülj rajtunk, önhietségünkért és magabiztosságunkért és gyógyítsd be az általunk okozott sebeket.

Bocsásd meg, hogy inkább kapni szerettünk, mintsem hogy adjunk valami keveset.

Uram, szánj meg minket, amiért kavicsokat dobáltunk a hozzánk kaláccsal közeledőkre, s asztalunkhoz ültettük és gazdagon megvendégteltük a hamis prófétákat.

Bocsásd meg, hogy rideg, barátságtalan téglafalakat építettünk magunk köré, ahova bemenekültünk a nekünk szóló üzenetek elől, s nem nyitottunk ablakot a zörgetőknek.

Nézd el elégedetlenkedéseinket és zúgolódásainkat, s ne verj meg minket igaztalan vádainkért.

Bocsásd meg nekünk, hogy nem tudtuk elfogadni társainkban a másságot, s néha bizony fölöslegesen pereskedtünk egymással, görcsösen ragaszkodva vélt, vagy valós igazunkhoz.

Szánj meg minket, amiért hozzányultunk a máséhoz, s vacogva lapultunk a sötétben a fény elől.

S végül bocsásd meg azért, hogy emberek voltunk és fiatalok, mert a ránk váró megpróbáltatások úgyis rádöbbenek majd arra, hogy mi a látszat, s mi a lényeg.

És segíts meg, hogy később is merjünk emberek és fiatalok lenni, s a legnehezebb percekben is merjünk hinni, hogy nem, mi nem vagyunk örök vesztesre ítéltve.

És segíts meg minket, hogy megmaradjunk annak, akik vagyunk: gyarló, bűnbeesett, de bűnbocsánatot kérő embereknek.

S hisszük, hogy mindazt, ami felhőssé tette az itt töltött napjainkat békévé oldja majd az emlékezés! Most a csomagolás órái következnek: a hónapok óta porosodó hátizsákjainkat újra elölvesszük, bepakoljuk könyveinket, talán még svájci használt ruhát is teszünk rájuk, az üres zsebeket feltöltjük végtelen halkkonzervkészletünkkel, gondosan fehér papírra csomagoljuk az itt szerzett tudást, majd lopva, hogy senki se lássa, ki-ki bepakol a legeludgottabb zúgba, hogy nehogy valaki illetéktelen megtalálja, egy maréknyi REMÉNYT. Aztán lassan elindulunk mindahányan, s a „Reménység Szigetén” kígyózó ösvényeink holnaptól kezdenek begyepesedni.

Lukács Csaba

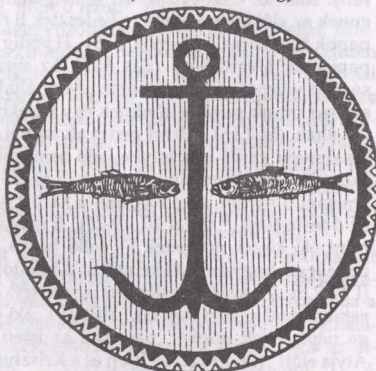
KIE TALÁLKOZÓ

Marosvásárhelyen

„Azért ha a Fiú megszabadít titeket, való-
sággal szabadok lesztek.”

**ISTEN PRÓBÁRA TESZI A TÜRELMÜN-
KET.** Tizenegyen indultunk erre a találkozóra,
egy kis busszal, és egy trabanttal. A határnál a
kis buszt átengedték, de a trabantot, mivel köl-
csönkért kocsit volt, visszafordították. Kezdeti
lelkesedésünk alább hagyott. Nyomasztó csend
következett, majd imádkoztunk az autó utasai-
ért. Úti célunk felé haladva gyönyörködtünk a
táj szépségeiben, a friss tavaszi idő hamar
visszahozta jókedvünket. Kíváncsian érkeztünk
meg a marosvásárhelyi templom elé a konferen-
cia színhelyére.

CSODÁRA VÁRVA; Vendéglátóink kérdé-
sére elmondtuk, hogy mi történt útközben. A ta-
lálkozó megkezdésekor mindnyájan
imádkoztunk értük, Isten segítségét kérve rájuk.
A megnyitó istentiszteletet Sárpataki János espe-
re tartotta az Apostolok cselekedetei 20. rész 7-
12 verseiről. Elmondta, hogy a mi Urunk nem
személyválogató, mindnyájunkat megszabadít,
és új életre hív. Csoportunk egyik tagjának Sze-
verényi Jánosnak következett egy előadása a fia-
talok szabadság-vágyáról. Majd néhány perces
szünet és éneklés következett. Az evangélizációs
estet Nagy Kornéliusz a Dél-Kelet európai
misszió munkatársa tartotta. Témája; az ember
megszabadulása Krisztus által. Ezután az egyik
szervező örömmel jelentette be, hogy érdemes

Horgony a híveket szimbolizáló halakkal
egy katakombafreskó nyomán.

volt imádkozni, a magyarországi csoport máso-
dik fele is megérkezett. Boldogan öleltük ma-
gunkhoz „elveszett” barátainkat. Hálát adván az
Istennek, meghallgattuk aznapi programunk
utolsó előadójának, Nagy Cs. Emese hárfamű-
vésznőnek a játékát. Az éjszakai családoknál töl-
töttük el, akik szerény körülmények között, de
végtelen nagy szeretettel fogadtak bennünket.

ÚT A MECSZABADULÁSHOZ. Szombati
programunk reggeli áhítattal kezdődött. Az ige
a zsidókhöz írt levél 12. rész első két verse volt.
Majd megtanultunk néhány éneket. A délelőtt
további részében csoportos beszélgetések vol-
tak.

A szemináriumok témái:

- *Megkötözött ségétől megszabadulva*
- *Mit szabad egy kereszténynek*
- *Szexuális szabadság, vagy a vágyak*
- *Szabadon élni a családban,
munkahelyen, iskolában*

A beszélgetéseket meghívott előadók tartot-
ták. A közös ebéd után zeneszámokkal megsza-
kítva bizonyosság tételeket hallgattunk a
németországi fúvós zenekar tagjaitól. Bemutat-
kozt és hitéletéről beszélt az amerikai csoport.
Majd a Covenant Players kerszténység színját-
szó csoport következett. Az esti evangélicáció
Peter Urie beszélt arról, hogy hogyan szabadul-
junk meg káros szenvedélyeinktől, amelyek fog-
ságában élünk.

AMIKOR EGY TEMPLOM KICSI LESZ;
Vasárnap reggel imaóra után kezdődött el az is-
tentisztelet. Ezen közel 800 ember vett részt, és
500 volt a jelenlevő fiatalok száma. Erdély egyes
részeiben főleg falvakban, ma is népviseletben
járnak a templomba. Mi is megcsodálhattuk a
széki népviseletbe öltözött fiatalokat. A gyüleke-
zet a zoltárokat, dicséreteket könyv nélkül éne-
kelte végig; ez alól nem volt kivétel a fiatalság
sem. Az ígét Dr. Csiha Kálmán főtiszteletű püs-
pök úr hirdette a Királyok második könyve ha-
todik rész első hét verse alapján. Az úrvacsora
alatt mind a kenyér, mind a pohár vételkor, min-
den ember kapott egy-egy ígét. Közel ötszáz em-
ber élt az úrvacsora sákramentumával.

Rajtunk isten áldásával; gondtól, büntől
megszabadulva; szívünkben Krisztussal tértünk
haza.

VILÁGIAK SZOLGÁLATA

AZ EGYHÁZBAN

„Jézus Krisztustól... aki szeret minket, és vére által megszabadított bűneinktől, aki országa népévé tett minket, PAPOKKÁ az Isten, az Ő Atyja előtt...”

(Jel 1,5-6)

Már a dolgozat megadott címének három szava, három tisztázatlan kérdést vet fel. Egyházunkban majdnem mindenki másképp látja és értelmezi a három szó gyakorlati következményét, megvalósulását. Már, a „világiak” kifejezés utal arra, hogy itt nincs valami rendjén. Ezt úgy is érthetjük, hogy a felavatott lelkészek esetleg „mennyeiek”, a többi szolgálattevő „világi”? Semmiképpen se szerencsés, vagyis igei ez a kifejezés. Persze tudjuk, hogy a másik még szerencsétlenebb szavunkat helyettesítjük ezzel, az pedig a „laikus”. Ennek már van bibliai alapja, a laosz szó, de ez sem fejezi ki a bibliai lényegét. Szóhasználatunkban a laikus szónak meglehetősen pejoratív jellege van. Mintha azt sugallná, hogy a lelkész az igazán hozzáértő, a többiek dilettánsok, kontarkódók. Ezzel máris a kérdés kellős közepében találjuk magunkat. Ugyanis arról van szó, hogy egyházunk, – és általában a történelmi egyházak – struktúrájának nincs túl sok köze az újszövetségi felépítéshez. Ez természetesen nem azt jelenti, hogy Isten nincs jelen ezekben az egyházakban, de azt mindenképpen jelenti, hogy alaposan megnehezítjük az Urísten munkáját a teljesen idejét múlt, nem biblikus kereteinkkel. Igazán isteni, teremtői feladatot adunk ezzel neki. Sajnos a mi egyházi felépítésünk nagyon közel áll az Ószövetségi struktúrához. A mai ökumenikus mozgásban sokan hangsúlyozzák, hogy meg kell tartani evangélikus, lutheri identitásunkat. Az elmúlt heti országos lelkészkonferencián is sokan hangsúlyozták – szónoki képességeiket bevetve – hogy mi először lutheránusok vagyunk és azután keresztyének. A lutheránus örökség pont nem ebben van, hogy mi egyszerűen Lutherhez mérjük magunkat és rajta tájékozódunk. Erre Luther lenne a legmérgesebb. Tudjuk, hogy ő tiltakozott a leginkább az ellen, hogy az ébredésnek ezt az ágát lutherinek nevezzék. A lutheri örökség egyértelműen az, hogy naponkénti megtérésben élve, állandóan reformálódók a Szentlélek által a Szentíráshoz, vagyis inkább az élő Jézus Krisztushoz. Tehát nem a XVI. századi valósághoz. Az egy fontos

állomás volt csupán, de nem a cél. Luther néhány év alatt is elképesztően sok eredményt tudott felmutatni, de nagyon jól tudta, hogy ezt folytatni kell, mégpedig a korszakok végéig. Ha mi igazán lutheri egyház lennénk, nem itt állnánk. Az LMK útmutató is ezirányban gondolkodik: „A Biblia szerint és hitvallásaink szerint, magától értetődő a nem lelkészek szolgálata az egyházban az „egyetemes papság” alapján, de gyülekezeti gyakorlatunkban meglehetősen mostohagyermek.” Ez pontosan így is van.

Lelkészeink, de az esperesek és püspökök számtalanszor panaszkodtak arra, hogy túl vannak terhelve. Ez sokszor igaz is. De meggyőződésem, hogy erről egyedül a lelkészek, esperesek és püspökök tehetnek. Teljes az ellentmondás. Ez persze csak azért lehetséges, mert nem igei a berendezkedésünk. Nagy a kísértés arra, hogy akinek birtokában van a lelkészi oklevél – függetlenül attól, hogy milyen a gyakorlati, hétköznapi istentisztelete – valahogyan magasabbrendűnek, igazibbnak gondolja magát a többi keresztyénnél. Ez csak fokozódik az egyházi címek, rangok, beosztások megszerzésével. Mint tévedhetetlenül pápák ülünk székekben és olyan jogokkal élünk, amelyeket az Urísten nem adott. Jézus főpapi áldozatával beteljesedett és ezzel véget is ért az ószövetségi jellegű papság. Az Újszövetség állapotában Jézus a főpap, aki most is közbenjár értünk, és az Ő megváltott, újjászületett népe a papság. Nincs külön papi rend. Jézus nevében paposkodni kész botrány. Már az Ószövetségben is megtalálhatjuk ennek az előképét, ígérte: „És lesztek ti nékem papok birodalma.” (II. Móz 19,6) „Ti pedig az Úr papjainak hivatatok.” (Ézs 61,6) Az újszövetségben viszont ez kiteljesedett: „Mert általa van szabad utunk mindkettőnknek egy Lélekben az Atyához. (Ef 2,18) „Mivel pedig atyámfi, teljes bizalmunk van a szentélybe való bemenetelhez Jézus Krisztus vére által, azon az új és élő úton, amelyet ő nyitott meg előttünk a kárpit, vagyis az ő teste által...” (Zsid 10, 19-20) „ti magatok is mint élő kövek épüljétek föl lelki házzá, szent papsággá, hogy lelki áldozatokat ajánljatok fel.” (I Pt 2,5) „Ti azonban választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet vagytok.” (I Pt 2,9) „aki országa népévé tett minket, papokká az Isten, az ő Atyja előtt” (Jel 1,6) „...az Isten és a Krisztus papjai lesznek...” (Jel 2b,6) A sokat hangoztatott „egyetemes papság” kizárja a mi papos egyházi

gyakorlatunkat. A keresztyén gyülekezet minden tagja pap. Mindenki szolgál. Az egyház nem szervezet, hanem mozgalom, mozgás, állandó fejlődés, organikus Krisztus-test. Természetesen ennek a láthatatlan egyháznak megvan a maga látható, szervezeti része is, de óriási a különbség a között, hogy az élet irányítja-e a szervezetet, vagy a szervezet az életet. Ahol pedig élet van, ott a szervezet állandó fejlődésben, átalakulásban van. A már idézett lelkészkonferencián hangzott el, hogy az apostol, a tanítvány úgy látja a gyülekezet minden tagját, mint potenciális munkatársat. Sőt a legmeggyőződésebb at-
eistát is! Ahhoz, hogy így lássuk környezetünket, nekünk is folyamatos és radikális megtérésben kell élni. Pál azért tudott annyi munkatársat találni, mert folyton előtte volt megtérésének és elhívásának az élménye. Krisztus, mint ellenségét ragadta meg szeretettel és állította be a szolgálatba. Ha megtérésben él a lelkész és hasonló tapasztalatai vannak Uráról, akkor nem fog uralkodni a nyájon, sőt inkább megtalálja a helyét a bűnösök között, mint az elsőt. Tudja, hogy mennyire méltatlan a szolgálatra. Így aztán az csak természetes, hogy minden emberben a szolgatárs lehetőségét fogja látni. Ehhez türelem kell, szeretet, kintartás és állandó evangelizálás és kiképzés. A helyi gyülekezetben, - ha él, gyakorlatilag minden munkáagnak élnie kell. Az igei gyülekezet az, ahol valóban az élő Jézus a fő. Ez annyit jelent, hogy az élő Jézus valóban szóhoz jut minden kérdésben. A többi egyenrangú tag, sokféle szolgálattal. Minden tagnak más a jellege és ezzel a feladata is. De hangsúlyos, hogy mindenki szolgál. Kialakult nálunk egy színház jellegű gyülekezeti élet. A lelkész forgolódik, dolgozik, izzad, a gyülekezet sokszor érdektelenül figyel a produkciót, azután véleményt mond, kritizál. Megteheti, mert ő fizet.

Meggyőződésem, hogy szeretetteljes türelemmel mindenki bevonható valamilyen szinten a szolgálatba. Nemrég hunyt el egy csorvási gyülekezeti tag, aki komoly érelmeszedéses állapotban járta Csorvás utcáit. Az idei nyári kánikulában, ünneploben szedegette a fűvet a templomunk előtti járdán a kövek közül. Hiszem, hogy az Isten előtt, a maga nevében ez legalább olyan kedves szolgálat volt, mint egy püspöki templomszentelési igehirdetés.

A lelkész, vagyis az Istentől felhatalmazást nyert gyülekezeti vezető szolgálatát úgy képzelem el, mint aki elsősorban szervezi, irányítja a gyülekezet életét, mint főkoordinátor. A sajnálatos lelkészcentrikusságunkat erre kellene az átmeneti szakaszban kihasználni. A lelkészcentrikusságnak megvan az az átka,

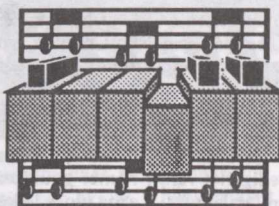
hogyha a lelkész megfáradt, vagy netán elbukott, esetleg „vonalas”, viszi magával a gyülekezetet. Véleményem szerint kiskorúsítottuk gyülekezeteink tagjait. Ez most a lelkészhiányban borzasztóan visszaütött, mert így gyülekezetek sorvadnak el, vagy szűnnek meg. Gondoljunk csak ellenpéldaként az Urál menti német gyülekezetekre, ahol évtizedek óta sokszor nincs lelkész és élnek, virulnak. A lelkésznek ezt kell elérnie, hogy nélküle is ugyanúgy folyjon tovább az élet. (2Tim 2,2) Amíg ezt el nem érjük, addig nagy baj van. Komolyan kell venni azt a felismerést, hogy mindenki tud valamit, amit más nem. Az egészen természetesen az evangelizáció, a hitébresztés az alapja, mert hit nélkül semmi nem megy. Ez a szolgálat folyamatos kell, hogy legyen. Minden mozdulatunkat, szolgálatunkat át kell, hogy itassa.

Az új Agenda több lehetőséget kínál a nem lelkészek bevonására az istentiszteleti életbe. Egyrészt sokan nem élnek vele, másrészt ez közel se elég. Itt egy alapkoncepcióról, hozzáállásról van szó. Ennek kell megváltozni. El kell érni, hogy megyén belül is legyen szolgálatra való felkészítés. Lehetőleg mindent a helyi gyülekezetben kellene megoldani, csak ha az ott átmenetileg nem megy, akkor kellene megyei, vagy országos lehetőségeket teremteni. Gondolok itt az összes korosztályt és szolgálati területet érintő csendeshetekre, programokra. Van gyülekezetünk, ahol külön asszonyi gárda végzi a gyermekmunkát. Mindenkit meglátogatnak, minimum a névnapján. Embereket kell beállítani a magnószolgálatba. Vigyék a betegekhez az istentiszteletet. Az ifúság szolgálatához tartozna a rászorulóknak felkutatása és rendszeres gondozása. Temetéseken is, és minden kazuális alkalmon helye van az ifúsági szolgálatnak. Van olyan gyülekezetünk, ahol csak úgy hemzsegnek az érdekes, különleges emberek. Pl. ha van képzőművész, akkor meg kell bízni, hogy készítsen éves tervet ehhez a szolgálatához.

Megyénként kell, hogy legyen teljes videoberendezés kazettákkal és sokszorosító gép, számítógép.

Általában gyülekezeti gyakorlatunkat, strukturánkat korrektül hozzá kell mérni a Szentíráshoz és Jézus mai akaratához. Ami ezen a mérlegen könnyűnek találtatik, azt szép fokozatosan ki kell hajtani. A süllyedő hajóból először mindig az értéktelen dolgokat dobják ki. Sok tengerész és hajó menekült így meg.

Szeverényi János
Lelkészi Dolgozat, 1988.

Egészen más

Ebben a rovatban eddig minden alkalommal az ifjúsági ének-zenéről volt szó, hiszen ez az újság valóban az ifjúsághoz szól. De most egészen másra hívnám fel a figyelmeteket, nevezetesen a múltra. A zene fejlődése az ember fejlődésével együtt, folyamatosan történt. A zenére igénye van minden embernek. A zene nyugtató hatással lehet az emberekre. A zene nyelvén nagyon sokmindent el lehet mondani: Örömet, bánatot, a nevetést, a sírást; hangokat lehet utánozni, érzelmeket kifejezni, és nem utolsósorban Istent dicsérni. Vannak olyan zenei ütemek, melyeket nem lehet elfelejteni!

A zene tehát tág határokkal bír, a zene mindenkié! Mint minden mást, ezt is Istennek köszönhetjük. A mai egyházi ifjúságban a könnyed hangvételű, mozgalmas, ún. ifjúsági énekek divnak. DE....., ezeknek is megvannak a gyökerei. A zenét, így az egyházzent is, mindenkor, minden népcsoport a maga szokása, lehetősége, adottsága szerint művelte, ill. fejlesztette. A különböző törzsek táncos, zenés liturgiájától egészen a számunkra oly ismeretes liturgiáig, minden Isten nagyságát dicséri.

A mai egyházzene alapjáig is vissza kell menni a múltba. Egy kis túlzással mondhatnám, hogy Luther nélkül nincs mai egyházzene. Ugyanis a reformáció idején Kálvin és Luther volt a két vallásirányzat (református, evangélikus) meghatározója. Kálvin abban az időben nem engedte meg, hogy temploma-

inkban többszólamú zene szólaljon meg. Így ezen az ágon a gregorián, egyszólamú zene a zsoltárénekek stb. folytatódott, ill. fejlődött. Ez a fajta zene önmagában véve nagyon szép, de így a többszólamú zene irányába történő fejlődés nem indulhatott el.

Luther viszont pártolta a többszólamúságot, olyannyira, hogy ő maga is több művet komponált. Ebben az időben élt J. S. Bach is, aki hatalmas életművet hagyott maga után, köztük rengeteg egyházzent. Mivel ő kántor volt Lipcsében, akadt munkája bőven. Egy művet szinte sohasem játszott két alkalommal. A templomi kórust is hétről hétre tanította be újabb és újabb művekkel. Bach orgonán bőséges terjedelmű, (ma is közkedvelt) improvizatív jellegű korálelőjátékokat is játszott, melyek hatalmas tehetségét és tudását tükrözik. Igaz, hogy Bach a mainál sokkal kisebb és fejletlenebb orgonán volt kénytelen játszani, de így is az egyházzene egyik legnagyobb alakja.

Érdeemes megkeresni a „gyökereket”, és végignézni a fejlődés útját, még az egyházzeneben is! Találhatunk sok érdekes és új információt!

Hikisch Zoltán

Fotó: Sz. J.

„Én boldog pillanataimban gyermeknek érzem magamat és akkor derűs a szívem, ha munkámban játékot fedezek föl. Félek a játszani nem tudó emberektől és mindig azon leszek, hogy az emberek játékos kedve el ne lankadjon.”

(József Attila)

BIBLIA TANULMÁNYOZÁS A GYAKORLATBAN

Bibliatanulmányozás a gyakorlatban A TÉMA-centrikus bibliatanulmányozás is nagy összefüggéseket mutathat fel, ha gondosan összekeresitek a hozzá tartozó bibliai helyeket.

1. Először is ki lehet választani egy témát, mely mindenkit érdekel. **Pl. Mit jelent ÁLDANI? Mennyiben függ ez a kézzártételől? Ki gyakorolhatja, s mikor?**

Vagy: **Mit jelent a gyümölcsöző élet? Van-e egyáltalán gyümölcse a keresztyénségünknek? S ha nincs, miért nincs?**

Vagy: **Miért olyan sematikusak az imádságaink? Milyen imádságok vannak a Bibliában? Hogyan kellene imádkozni?**

2. Egy jó KONKORDANCIA (A Bibliában előforduló szavak szójegyzéke) segítségével ki lehet gyűjteni a választott témához való igehelyeket. Lehetőleg minden igehelyet.

3. A vezetőnek csoportosítani kell az igéket elolvasva az összefüggéseket. Egy-egy kérdés-feltevessel közelíteni a téma mondanivalója felé. **Pl. Az áldásnál lehet kérdezni, hogy mit jelent a szó eredetileg? (=jót mondani, adni) Ki áldott az**

ÓSZ-ben? (papi feladat, apai feladat) Mit jelent Isten áldása? (V.Mózes 30) Mit jelent a kézzártétel? (I.Tim. 5,22 és Zsid.6,2)

A gyümölcsöző élet témánál lehet szó a feltetelekről: Jn.15,1-8, vagy lehet szó az ismertetőjegyekről: Gal.5,22

Az imádságról érdemes a zsolnárok közül válogatni, ill. annak „fajtaít” (kérő, hálaadó, dicsőítő, bűnvalló, közbenjáró) végiggondolni meggondolni megfelelő igehelyekkel.

4. A témákat lehet egy-egy kérdőív formában közrebocsátani, esetleg csoportonként egy lapot adni, hogy töltsék ki és beszéljék meg, majd közösen feldolgozni az eredményeket.

A téma-centrikus bibliatanulmányozás előnye, hogy átfogó bibliaismeretet igényel, és átfogó látást ad az egész bibliára vonatkozóan. Teljesen gyakorlati útnutatás lehet a sokféleségben az egység megtalálása, s közben saját gondolkodásunk formálása.

Jó témákat választhatok, s gondolkodjatok biblikusán!

Ablonczy Margit

KÖNYVEK, KÖNYVEK, KÖNYVEK

Ebben a számban egy szerzőt szeretnék a figyelmetekbe ajánlani néhány művének az ismertetésével. F.Maurijac száz évvel ezelőtt született, de műveit csak néhány évvel ezelőtt kezdték megjelentetni. Nem könnyed regényei vannak, de nagyon mélyek. A titkokat keresi és fedi fel. A szívet vizsgálja meg. Az igazi szeretet után kutat benne, s a félreértést és a hamis szeretet gyűlölmét írja le, és jeleníti meg döbbenetes műveiben.

A **VIPERAFÉSZEK** c. könyve egy haldokló család fő vallomása, aki gazdagságát rettenetes rabságként élve meg, képtelen álarcát tovább hordozni, tehát leírja gondolatait. A félreértések döbbenetes káosza uralkodik benne, szeretetre éhes s egész élete azzal telik, hogy éhségét elrejtse. „Még a legjobb sem tanulnak meg maguktól szeretni. Hogy túltegyük magunkat azon, ami neveléses, ami bünső, és túltegyük magunkat főképp az emberek ostobaságán, a szeretetnek olyan titkát kell őriznünk, amelyet a világ nem ismer. Azt a valakit keresem, aki kivívhatja ezt a győzelmet, az a szívek szíve legyen minden szeretet égő központja.”

A **FARIZEUS** c. könyv egy olyan hölgy története, aki farizeusként hordja tökéletessége álarcát, keménysége, fondorlatos észjárása mögött kevesen látják meg a szeretnivaló embert. Így a szeretetűl gyűlöletté

válík, s ennek kettősségét dolgozza fel maga a könyv: Gyűlötlöm!

„Hát persze, már amennyire gyűlölni tudunk valakit, akizhez szívének minden melegével ragaszkodnak. A mi Urunk azt kívánja, hogy szeressük ellenségeinket. De némelykor sokkal könnyebb, mint gyűlölni azokat, akiket szeretünk.”

S talán a legfontosabb műve az 1936-ban írt **JÉZUS ÉLETE**. Az írónak nem az a célja, hogy Jézus életének az eseményeit végigsorolja, hanem, hogy értelmezze. Minden találkozás fontos neki, elemzi Jézus visszavonulását, indulatait, ember-Isten voltát. Mauriac szerint az ember Jézus után már nem lehet az, aki előtte volt: Jézus szenvedése és kínhalála világot gyűjtött a legsötétebb lélekben is-értelem adott az emberi szenvedésnek. A keresztyénség lényege maga a Krisztus. Megpedig nem is annyira tanítása, mint inkább személye.”

Aki e könyvet olvasására vállalkozik sokat meg tudhat saját magáról is. Lassan gondolkodva érdemes olvasni, egy-egy gondolatot kiemelve külön is érteni.

A Viperafészek (Európa, Bp. 1985.), A farizeus (Szent István Társulat, 1985.), Jézus élete (Pallas Lap és Könyvkiadó, 1989.) könyvtárakban biztosan elérhetőek.

Ablonczy Margit.

Linómetszés

Az egész dolog úgy kezdődött, hogy egy májusi délután a szél kitepte az esernyőt a kezemből. Éppen a barátomhoz indultam. Mondanom sem kell, hogy a vászon összeszakadozott én pedig bőrig áztam.

– Na ebből sem lesz már többé esernyő – üdvözölt a barátom – de egyet se búsulj, prima linómetsző vésőket lehet a merevítő száalából készíteni. Gyere megmutatom az enyéimet, no meg a kész metszeteket is. Ahogy nézegettük a vésőket, meg a metszeteket, a barátom egy sima linólapot vett elő. Ügyes mozdulatokkal pár vonalat vésett a lapra, aztán a kezembe nyomta a vésőt. (Vigyázat, ezt nevezik „beoltásnak”) A harmadik vonal után, ami még elég ügyetlenül, de határozottan szántódott a véső éle alatt, már én is tudtam, hogy tényleg nem fogom megjavíttatni ezt a régi esernyőt. S, hogy meg ne gondolhassam magam, gyorsan megsza-badítottam az ernyőt megtépázott vásznától és ügyes mozdulatokkal letördeltem a merevítő száalakat is.

Rögtön láttam, hogy kétféle méretű szárat nyertünk. Vékonyabbakat és vastagabbakat.

– Ez azért jó, mert egy műköszőrüs ebből többféle profilú vésőt tud készülni. Persze lehet kapni kész linómetsző készleteket is, de kezdetben bőven elég háromféle véső. Ezekkel különböző szélességű barázdák lehet szántani. A vékonyabbik merevítő végén V alakúra kell kalapálni és így megköszőrülni. Ezekkel lehet vékony vonalakat metszeni. Ha megkalapálatlanul köszőrülöm meg akkor a vonalak kissé vastagabbak, végül a vastag merevítők szolgálnak a legvastagabb vonalak metszésére. A vonalak szélességét még úgy is lehet szabályozni, hogy a vésőt sekélyebben vagy mélyebben vezetem a linóba.

– Ez teljesen világos – feleltem. A mintákat előrajzoló-e?

– Természetesen – és egy metszésre váró linódarabokat vett elő. Kicsit kétségbeestem, mert a linódarabon egy csodálatos rajz volt alatta valami furcsa felirattal... és már kezdtem bánni, hogy így elintéztam az esernyőt. Rögtön tudtam, hogy én ilyet soha sem leszek képes rajzolni.

– Ne keseredj el – szólta a barátom – én sem vagyok egy rajztehetség. Ezt a rajzot egy evangélikáció plakátján láttam, onnan kicsinyítettem le és alá pedig az evangélikáció vezérigéjét írtam. Sok helyről méríthetsz

te is ötleteket, de számodra igazán érdekessé mindig a saját ötleteid válnak majd.

– Az ígét miért rejtjelezve írtad? Egy-egy betűt felismerek, de az ígét nem tudom elolvasni...

– Ez nem rejtjelezett, hanem különírás, ugyanis a linón lévő mintáznak a papíron a tűkörképe jelenik meg. Ezért a szövegnek és a rajznak is mindig a tűkörképét kell kimetszeni. Ezt úgy csinálom, hogy papírra megrajzolom azt, amit majd a kivonaton látni szeretnék. Ezen a rajzon bejelölöm a különböző vastagságú vonalakat. A rajz alá egy másik lapot teszek, ez alá pedig egy indigót, festékes felével az alsó lap felé nézve. Így átmásolom a rajzot az alsó lapra és azon annak tűkörképe jelenik meg. Azt pedig átmásolom a linóra.

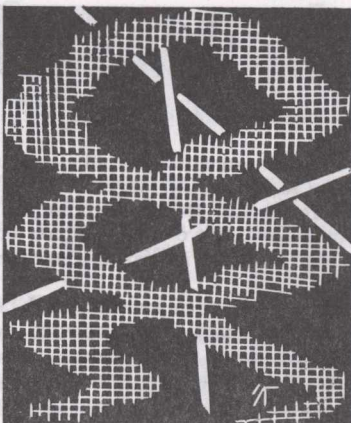
– Milyen linót használsz?

– Kezdetben legjobb a sima linólem, az amit konyhák, vagy előszobák padlóburkolására használnak. De ne a konyhából szedd föl, mert ezt a szülők talán csak a befutojt művészeknek bocsátanak meg. Szerezd be 1-2 cm²-t és ez jó ideig elég is. A földre terített oldalára kell metszeni, mert ez a puhább. Később lehet rücskösre is dolgozni, egész érdekes hatása van.

– Most már úgy érzem, hogy a metszésig mindent tudok a linózásról. De hogyan lesz a linódarabból kész levonat?

– A linózás legérdekesebb része ezután következik. Először a kimetszett linót körömkefével bő szappanos vízzel megmosom, hogy a verejtéket és a zsíradékok eltávolítsam azért, hogy a festék minél jobban tapadjon. Nyomdafestéket használok, különböző színeket lehet beszerezni, de kezdetben maradjunk a feketénél. Szükség van még egy gumi fotóshengerre – tudod, amivel a fotósok száradás közben hengerlik a papírt, hogy az elpárolgott víz ne képezzen buborékokat a száritólemezzel és a papír között. Ebből érdemes kettőt venni, és ha a gumiját le lehet húzni a tengelyről, akkor a gumit elvágni (az egyiket 1/4-3/4 arányban, a másikat félbe). Így mindig az aktuális metszet méretének megfelelővel dolgozhatsz, nem kell az egész hengert befestékezni. Szükség van még hígítóra, amit célszerű orcseppes üvegcsében tartani, úgy könnyű cseppenként adagolni. Kell még egy kb. 20x30 cm-es linólap, ezen fogjuk a festéket a hengerrel elkenni.

A festékes lapra olyan széles festékcáskót kenek amilyen széles a metszet. Egy-két csepp hígító cseppetek rá, és hengerelni kezdem, mindaddig, amíg a hengert egyenletes festékréteg nem fedi. Ezután a hengerrel párszor lehengerem a metszetet. Ezután a metszetre helyezek egy papírlapot, és kezemmel párszor

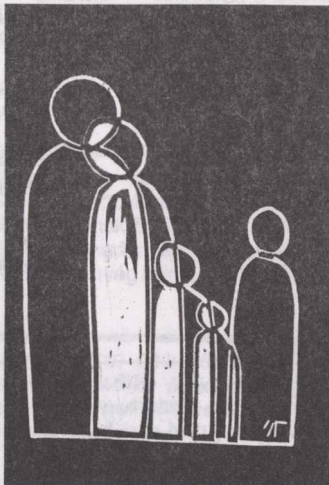

Az utolsó találkozás

Kétféle technikát használnak. Amit láttatni kívánok azt vésem ki – tehát fekete alapon fehér lesz a levonat, vagy fordítva; mindent kivések, kivéve, amit láttatni akarok. Így fehér alapon fekete lesz a levonat. Ezt te döntsd el, hogy a mondanivalóhoz, ötletedhez melyik illik jobban. Kapsz tőlem egy darab linót, meg festéket is, hogy majd kipróbálhasd.

– Köszönöm, igazán érdemes volt ebben a zivatarban eljönni hozzád.

Másnap vettem két fotóskönyvet, elvittem az esernyőszárakat egy műköszőrúshöz – aki délutánra el is készítette a három vésőt – és meg-

Családom

kezdődött a vizsga időszak. A linós cuccokat mélyen elsüllyesztettem a fiókomba, hogy még véletlenül se jusson eszembe elővenni, aztán leültem tanulni. És akkor, mint derült égből a villámcsapás, beugrott az első ÖTLET. Sebtyben papírt vettem elő, és rajzolni kezdtem. Szobatársam ijedten nézett rám. Csak akkor jelent meg arcán egy kaján vigyor, amikor fiókomból előszedegtettem a linós cuccokat. Ő is kezdte sejteni, amit én már akkor tudtam: Ma este itt nem lesz tanulás. Mert az ötletet nem szabad elszalasztani, meg kell rajzolni. De ha megrajoltam, akkor bizsergést érzek az ujjaimban, hogy kímessem. Ha meg kíméltettem, biztos nem tudom megállni, hogy levonatot ne készítek róla.

... az volt a legutolsó vizsgaidőszakom, és a legeredményesebb is (már, ami a linózást illeti).

Hát nekem sem marad más hátra, mint beszerezni a kellékeket és nekilátni. S ha netalán valami kérdés felmerül, amire válaszolni tudok, úgy azt jószívvel megteszem. Metszeteikkel szolgálhatok is. Egy-egy ifjúsági alkalomra bibliajelzőt emléklapot, kisméretű plakátot készíthettek – nem túl nagy példányszámban.

S végezetül egy jótanács! A kezdést ne a vizsgaidőszak elejére ütemezzétek!

Ábrám Tibor

3528 Miskolc, Fövényszer u. 67.

Vezess!

**KERESZTYÉN
IFJÚSÁGI
MÓDSZERTANI
ÚJSÁG**

Megjelenik negyedévente.
Előfizethető a szerkesztőség címén.

Bp., 1114 Eszék u. 10.

Telefon+Fax: 185-5246

Ára számonként 40.-Ft

(ez az előállítási költség).

Egy évre 160.-Ft.

Új megrendelés esetén csekket az első számon postázásakor küldünk!

Az újság valójában adományokból él.

Az 1993-as számban adományokat kérünk.

OLVÁD

HASZNÁLD

TERJESZD

„Uram vezess engem, hogy én is
Hozzád vezethessek másokat!”

Beszámoló helyett

Nagyon nehéz feladatot kaptam: írjak beszámolót a békéscsabai kézműveshétről.

Próbáltam összeszedni gondolataimat: kézművesség, tűzzománc, festés, agyagozás, Márvány cukrászda, professzionális előkészítés, meleg hangulatú együttlétek, mély áhitatok, agyoncukrozott tea... Ezekhez egy kis összekötő szöveg és vége. De képzeljétek el, hogy milyen lenne, ha a somlói galuska udvarias rendelését és szakszerű fogyasztását öt sorban leírnám. Valahogy ezt érzem a szövéssel és korongozással kapcsolatban: amíg nem próbáltam meg, addig valami szép és érdekes, de olvasva mégis száraz dolognak tartottam.

Akik 60-an ott voltunk Békéscsabán, nagyon sok mindent kipróbálhattunk a csoportmunkánkon kívül is. Mégis gondolataimat attól az idézettől szeretném indítani, amit a kézművesség bevezetéséhez hallhatunk:

„A technika századában élünk. Egy marknyi ember technikai vívmánya gondoskodik arról, hogy az emberiség lehetőleg minél kevesebb fizikai munkát végezzen. Kezdődik azzal, hogy a gyermek kezébe a kész játékok egész sorát adjuk ahelyett, hogy a gyermek maga készítene játékot, s e munka közben használná eszét s kezét. A szülő nem gondolja át, hogy a gyermek miért szedi szét a kezébe adott drága technikai csodát és hagyja ott unottan. Pedig egyszerű a válasz: szétszedi, mert két kezét hovatovább csak rombolásra

tudja használni... hiszen építésre nincs lehetősége.”

Itt a technikától függetlenül megtanuljuk tisztelni az ANYAGOT. Megismerve könnyedén formázhattuk és építeni tudtunk. Talán itt mindenki tanult olyan módszert, technikát, amivel otthon is készíthet szereteteinek valamit.

Abban a tárgyban, amit elkészítetek benne van minden ujjam nyoma, minden mosolyom, igyekezetem és gondolatom, mert amikor készítem végig arra gondolok, kinek adni fogom.

Egy édesanya egyszer azt mondta, azt szeretné, hogy férje is, gyerekei is ne vásárolt, hanem készített tárgyakkal ajándékozzák meg egymást. Talán nekik már nem adhatta át, de két hét múlva azt a kis csokrot – igaz könnyekkel öntözve, – magunk kötöttük, földi búcsúztatójára. A saját alkotásunk örömein kívül örülni tudtunk a másik, sikerének és ez ma olyan ritka. Segíteni őt, megtanítani egy-két frissen felfedezett fogást, bátorítani, és közben időt szakítani gondjaira, mert itt más órával mértünk: volt időnk. Ez a SZERETET és „Az Isten szeretet, és aki a szeretetben marad, az Istenben marad, és Isten is őbenne.” 1. Ján. 4.16. Ez az a csodálatos erő, mely embereket boldoggá tud tenni és ha ennek a kézművesség ily csodálatos eszköze tud lenni, akkor miért ne legyen helye a KIE-ben, miért ne legyen a misszió eszköze!

Marton Tamás

**Piliscsaba,
Vezetőképző**

Fotó:
Denke Villő

Hibaigazítás a 11. számban 450. ének utolsó sora hiányzik.

Helyesen:

*Téged és senki mást,
Amíg csak élek.*

HÍREK-MEGHÍVÓK-BESZÁMOLÓK

Augusztus 14-től 26-ig egy holland kis faluban OMMEN-ben ifjúsági vezetőképzőn vett részt Budapestről Dobszai Emese és Farkas Viktória, Debrecenből pedig Kovács Ábrahám.

Augusztus 2-től 10-ig egy finnországi YMCA (NMKY) tanyán EAY „C” workshopon volt Budapestről Tóth L. Kristóf

Augusztus 26-31-ig a németországi Dobermühlében 10 magyar fiatal Ten Sing fesztiválon vett részt.

Július 24-augusztus 8-ig a Walesi Comp Philia táborban 3 KIE tag volt: Mészáros Barbara, Illyés Brigitta, Dobos Réka

Isten kegyelméből megtarthatuk táborainkat.

Három vezetőképző (Kiskőrös, Piliscsaba, Berektűrdő); II. Országos KIE Konferencia „MÉGIS” címmel (Piliscsaba); sporttábor (Csákvár); Ten Sing vezetőképző (Kiskőrös); gyermektábor (Szank).

Szolgáltunk 3 erdélyi IKE vezetőképzőn Nagyenyeden és Nagyváradon és Ilyefalván

Három napos képzést tartottunk szeptember 15–17. között az állásban lévő kilenc KIE alkalmazottnak Budapesten, az Evangélikus Teológiai akadémián. Az alkalmat Johan Vilhelm Eltvik norvég lelkes, KIE titkár vezette.

Szeptember 19–20 között a németországi Dasselben a közép és kelet-európai KIE mozgalmak képviselői (7 ország) megbeszélést tartottak az amerikai KIE (YMCA) vezetőivel. A KIE-t Lipták János területi titkár és Szeverényi János nemzeti titkár képviselte, akik részt vettek szept. 22–23. szintén Dasselben egy titkárképzőn is.

A békéscsabai KIE csoportnál egy svájci fiú segít a gyermekmunkában, a budapesti Pelikán KIE csoportnál egy német fiú, a nemzetközi irodában egy erdélyi lány segít, mint önkéntes.

Szeptember 24–26. „Istennél minden lehetséges” címmel országos csendes hétvége volt a piliscsabai Bételben, a KIE szervezésében. Szolgáltak Dani Eszter, Kisantal Tibor, Kovács Pétemé, Labossa Péter, Szeverényi János, Dobos Pál.

MEGHÍVÓK

November 5–7. Országos Találkozó lesz Kiskőrösön a nyári KIE táborok, tanfolyamok résztvevőinek. Részvételi díj: 400 Ft. Jelentkezni lehet a KIE iroda címén: 1114. Budapest Eszék u. 10. II./1.

Bábszeminárium lesz Tatán november 26–28. a KIE NSZ és a helyi csoport szervezésében. Részvételi díj 400 Ft. Jelentkezni lehet a KIE iroda címén: 1114 Budapest, Eszék u. 10. II/1.

ÖRÖMHÍR

Örömmel közöljük, hogy a „Fiatalok Mindenkiért” alapítványunk megkezdte működését. Az alapítvány a magyarországi KIE munkát segíti. Az adományok az adóalapból leírhatók.

Kérjük, hogy segítsétek szellemileg és anyagiilag az alapítvány sikeres működését.

Számlaszám:

Budapest XI. ker. OTP Irinyi u. 30.

MNB: 218-98 426

Cs. szála.: 529-80348-9.

Néhány információ a KIÉ-ről

A KIE NSZ (Keresztyén Ifjúsági Egyesületek Nemzeti Szövetsége) irodájában a következő munkatársak dolgoznak:

Szeverényi János – nemzeti titkár
Papp Ibolya – irodavezető
Marschalkó Tamásné – pénzügyi titkár
Labossa Péter – programtitkár
Silló Melinda – önkéntes

Két főállású területi titkárunk van:

Könyves Péter – Debrecen
Lipták János – Békéscsaba

Erdélyi konzultáns:

Mózes Áron – főiskolai tanár, Debrecen

Budapesti gyermekmunkás:

Dobos Pálné

Az Országos Választmány tagjai:

Bakay Péter	Békéscsaba
Dobos Pál	Budapest
Gonda László	Debrecen
Hajdú Zoltán	Enying
Ilyés Gábor	Nyírbogdány
Izmindi Sára	Mór
Kis Bea	Csákvár
Kisantal Tibor	Kálóz
Lupták György	Kiskőrös
Magassy Éva	Budapest
Dr. Sóstai Judit	Budapest
Szeverényi János	Budapest
Sziládi Mária	Székesfehérvár

Póttagok:

Hikisch Zoltán	Budapest
Kelemen Dóra	Tata

Jelenleg 34 csoportunk van, kb. 1500 taggal.

Kiadványainkon, programjainkon keresztül több ezer fiatal felé van szolgáltatunk.

Az Országos Iroda fogadónapjai:

kedd de. 9-13.

csütörtök 11-15.

Fontos ügyekben természetesen máskor is.

Az irodában a következő kiadványok kaphatók, ill. megrendelhetők:

Vezess! ifjúsági módszertani újság

***

**„Akarsz-e játszani?”
játékoskönyv – 200 Ft.**

***

**Énekeljetek az Úrnak! 440 ifjúsági ének.
Elfogyott, a második kiadás előkészületben. Előrendelést felveszünk.**

***

**Reméljük Karácsonyra megjelenik a szín-
darabgyűjtemény.**

***

KIE matrica 25 Ft

***

KIE-bögre 250 Ft

***

KIE poló 250 Ft

Megrendelhető

Könyves Péter 4029 Debrecen

Munkácsy M. u. 5.

Tel: 316-529

Az országos programokat Szeverényi János és Labossa Péter szervezi.

Néhány programhoz bizottságok alakultak: vezetőképző, színjátszó, sport, Ten Sing.

A KIE NSZ-nek tagja lehet bármely helyi keresztyén, egyházi ifjúsági csoport, vagy annak egy része, akik elfogadják a Párizsi Alapot, és kéri felvételüket. Az érdeklődőknek bővebb információt küldünk. Érdeklődni lehet:

1114 Budapest, Eszék u. 10. II/1.

TEL+FAX:185-5246

Szombat reggel 9.20

A buszmegállóban áll egy fiatal pár, közben jön egy öreg néni, végigméri őket, jó látványosan és nem messze tőlük a buszmegálló végében megáll. Időközben jön egy másik öreg néni, a szemetesre támaszkodik, a fiatal tüszent...

Egészségedre!
(tüszentés)

- Ez már meghülés! Én is azért öltöttem fel jó melegen, mert ilyenkor nem csak a tüdőmet, a szívemet is kiköpöm.

- Hová megy?

- Csak ide a Márvány utcába.

- Minek?

- 1/2 liter tejért.

- Mért, itt már nem is lehet kapni?

- Én nem megyek fölfelé a szívem miatt!

- És hogy jön vissza?

- Inkább megkerülöm, úgyis ingyen van!

- Nekem is, én még vidékre is ingyen utazom

- Én is! Azt hiszi, maga fiatalabb?

- Nem is, maga az öregebb.

- Mert? Maga hány éves? Én 72.

- Na látja?! Én meg 77.

- Ja. Mégis, mennyi bajom van! Rég meg kellett volna halnom.

- Meglátja, eljön az is, a halál! Nézze meg, mennyi fiatal meghal?!- Beszedtem volna már egy csomó orvosságot, de nem lehet a lányom miatt, meg félek az Istentől is.

- Aztán mért fél? Nincs is Isten!

- De van!

- De nincs!

- De van!

- Á, nincsen! Nem láttam! Hol van?

- Van Isten!... Sajnos... Meglátja, én a mennyországba kerülök, csak addig is még gyötörni akar itt a földön.

- Hülyeség - legyint...

- Majd visszajövök, megmutatom magának, hogy van! (Isten)

- Onnan nem jött vissza még senki!

- Na, majd én visszajövök, és elviszem magát, mert hitetlen!

- Én hihetetlen?

- Nem hihetetlen, hitetlen. Az két dolog.

- Ó, voltam én hites is, de az se volt jobb. Nincs is Isten!

- Meg van írva a Bibliában, (jön a busz), hogy aki nem hisz...

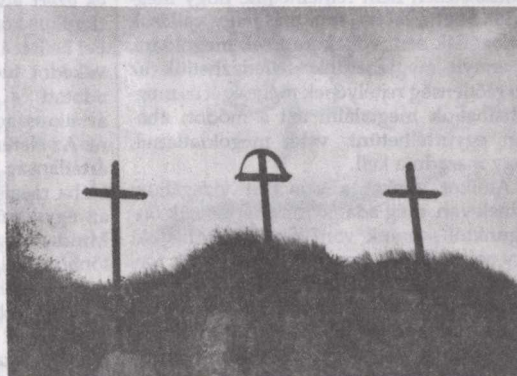
(ööö...) - nem folytatja, felszállnak a buszra...

Hikisch Zoltán - Nagy Anikó

Weöres Sándor

KERESZT-ÁRNYKÉP

A keresztnak felső
ága égre mutat,
nagy örömhírt tudat:
„itt van a te utad”
a kereszt két karja
a légbe szétszalad,
rajta sovány kezek
tört vért virágzanak:
„vigyázz: ör a lélek,
de a test megszakad,
kétfelé visz ösvény,
s te szabad vagy, szabad”
a keresztnak alsó
ága földre mutat:
„veszöldj: itt áss kutat,
lásd benne arcodat.”

Fotó: Bölcسفöldi András

Az egyenlőtlenség rejtélye

„Mert akinek van, annak adatik és akinek nincs, attól az is elvételik, amije van.” Mk 4,25

Egy nap egy tanult kollégám felhívott és mérgesen kiabált: „Van az Újszövetségben egy mondas ami szerintem minden idők egyik legerkölcstelenebb, legigazságtalanabb kijelentése”. És elkezdte idézni a mi textusunkat: „Mert akinek van, annak adatik” és a mérge nőttön nőtt ahogy folytatta „és akinek nincs ATTÓL IS ELVÉTELIK, AMIJE VAN.”

Azt hiszem legtöbbünk ugyanilyen leforázva érzi magát. Nem menthetjük egykönnyen a szöveget azzal, amit a kolléga is javasolt, hogy a szavak valószínűleg a tanítványok félreértésének tudhatók be.

Nem, mert legalább négyezer jelennek meg az evangéliumokban, nagy hangsúllyal. Sőt, világos, hogy az evangélium írói ugyanígy érezték, ahogy mi érzünk.

Valószínűleg egyik magyarázattal sem elégednek meg teljesen, mert Jézusnak ezek a különös kijelentései azonnal konfrontálja őket az élet legnagyobb és talán legfájdalmasabb rejtélyével, a lények egyenlőtlenségével. Természetesen nem remélhetjük, hogy megoldjuk. Sem a biblia, sem más nagy vallások és filozófiák sem voltak képesek megoldani. De ennyit megtehetünk: felfedezhetjük az egyenlőtlenség rejtélyének mélységét és megpróbálhatjuk megtalálni azt a módot, ahogyan együttélhetünk vele, megoldatlanul, ahogy maradnia kell.

Amikor ezeket a szavakat vizsgáljuk: „akinek van, mék adatik” megkerdezzük önmagunktól – mék van? És felfedezhetjük, hogy sok mindent kaptunk külső javak formájában, barátokban, szellemi ajándékokban, meg talán magas erkölcsiségben, amelynek alapján cselekedhetünk. Úgyhogy elvárhatjuk, hogy még többet kapjunk, míg, ugyanakkor, akiknek hiányoznak ezek, azok azt a keveset is el fogják veszíteni, amijük már van.

És még tovább Jézus példázata szerint egyetlen talentumot, amijük van át fogják adni azoknak, akiknek 5-10 van. Gazdagabbak leszünk, mert ők szegényebbek lesznek. És

kiálthatunk az ilyen igazságtalanság ellen, de nem tagadhatjuk, hogy az élet sokszor ilyen. Nem tagadhatjuk, de megkerdezzhetjük, valóban rendelkezünk azzal, amiről azt hisszük, hogy a miénk, úgy hogy vehetik el tőlünk? Egy félelemmel teli kérdés, amit csak megerősít szövegünk Lukács féle változata: „Akinek nincs, attól még az is elvételik, amiről úgy gondolja, hogy az övé. Talán az a mód, ahogy birtokoljuk azt a sok dolgot, nem az a mód, ahogy növekedhet: talán az a mód a megfelelő ahogy a szegények birtokolják azt a keveset, amijük van, hogy az a kevés növekedjen. Jézus megerősíti ezt a gondolatot a talentumokról szóló példázatában. A talentum, amelyet felhasználtak azzal a kockázattal, hogy elvész, azok azok a talentumok, amikkel tényleg rendelkezünk. Amiket megpróbálunk megőrizni a növekedésük kockázatása nélkül azok, amik nem igazán a mieink, és azért elvetetnek tőlünk. Kezdenek eltűnni, míg egyszer csak azt vesszük észre, hogy elvesztettük őket, talán örökre.

Alkalmazzuk ezt az elvet az életünkre, akár rövid, akár hosszú (függetlenül attól, hogy milyen hosszú). Sok olyan dolog él az emlékezetünkben, amiről az látszott, valóban birtokoljuk. De nem volt valójában a miénk, és ezért elvetetett tőlünk. Néhányat az élet tragikus korlátozottsága miatt veszítettünk el. Fel kellett áldozni őket, hogy más dolgok növekedni tudjanak. Mindannyiunknak megadatott a gyermeki ártatlanság, de az ártatlanságot nem lehet felhasználni és növelni. Az életünk csak úgy növekedhet, hogy az ártatlanság eredeti ajándékát feláldozzuk. Néha mégis ránk telepszik a szomorú vágy az egyszerűség után, ami elvetetett tőlünk. Mindannyian kaptunk ifjú lelkesedést különböző dolgokra és célokra. De ezt a lelkesedést szintén nem lehet használni, vagy növelni. Lelekesedésünk legtöbb korábbi tárgyát fel kell áldoznunk néhányért és azt a néhányat józanul kell megközelíteni. Nem létezik felnőttség enélkül az áldozat nélkül. Mégis gyakran nagy vágyódást érzünk az elveszített lehetőségek és a lelkesedés felé.

Ártatlanság és az ifjú lelkesedés: a miénk volt és mégsem volt a miénk. Az élet maga követelte, hogy elvegyék tőlünk.

De vannak más dolgok, amik a birtokunkban voltak, és amit elvettek tőlünk, mert bűnösök voltunk abban, hogy túl természetesen vettük őket.

Néhányunk mélyen érzékeny lehetett az élet csodáira, ahogy az a természetben megnyilvánul. Lassan a munka, a társadalmi élet, az olcsó szórakozások csillogásainak nyomására elvesztettük korábbi rácsodálkozásunkat, az intenzív örömet, az élet misztériumának értelmét egy kezdődő nap frissességében, vagy az elhaló délután dicsőségét, a hegyek fenségét, és a tenger végtelenségét, vagy a fiatal állat mozgásának tökéletességét, vagy egy virágot, amint keresztül a felszínen.

Talán megpróbáljuk újra felélesíteni ilyen érzéseinket, de üresnek találjuk magunkat, és nem sikerül. Megvolt ez az érzékenységünk, de nem volt miért, ezért elvették tőlünk.

Mások közülünk ugyanezt tapasztalták zenével, irodalommal, költészettel, és a drámairodalommal kapcsolatban.

Bennük éltünk, és rajtuk keresztül mindennapi életünkön túl egy másik életet teremtettünk magunknak. Megvolt az a tapasztalatunk, de mégsem volt a miénk. Nem engedték növekedni. Szeretetünk nem volt elég erős iránta, és így elvették tőlünk. Sok ember emlékszik azokra az időkre az életben, amikor a vezető erő az életükben a világegyetem rejtélyeinek megfejtése, az igazság megtalálása volt.

Itt ért véget Menich Zsuzsa fordítása

Hermann Lenke

Legnehezebb kérés

Legyen meg a Te akaratom!
Ha elkérülnek gondok, bánatok,
Könnyű kimondani, de ha nehéz
órák jönnek, s az öröm ködbe vész?
Ha a szív vérzik, a lélek zokog,
Ha éjszakának tűnnek nappalok,
Eltördelni mégis a mondatot, hogy:
„Legyen meg a Te akaratom!”

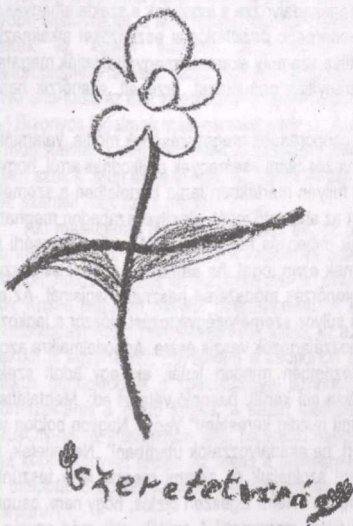
Inkább sikoltanék:
„Atyám ne, ne! Miért kell
ennek így történnie?
Szívem keserű lázadásba jut,
Ha érthetetlen előtte az út.
Sírva tesz fel kínzó kérdéseket:
„Én Istenem, hát ez a szeretet?”

Azután elcsitul: „Bocsáss meg
Atyám!” Te szeretsz engem híven,
igazán,
Kínba vergődő szívvel is tudom:
Te vezetsz engem a legjobb úton.
Ellenemre is véghez viheted,
De szívem attól nem lesz csendesebb.

Taníts meg hát szívből kiáltani,
Ne csak szájjal, de szívvel is
mondani: „Ahogy te akarsz,
ne ahogy én!” A béke csak
így lesz az enyém.

Lehet az út tövises, meredek

Amerre vezetsz, bátran mehetek.
„S mindennapi kérésem egy marad:
Add, hogy csupán Téged kívánjalak!
Legyen akaratom, ha nap nevet,
Legyen akaratom, ha éj temet.
Legyen most és mindörökké igaz!
Fogd meg kezem, fogadd el a szívem!
Ha utad célját el is takarod:
Hiszek, legyen meg a Te akaratom!”

Tájékozódás szekták ügyében – II. rész Destruktív kultuszok

Ursula Zöpfel asszony tudományos kutató, a leverkuseni Eltermnitiviatum Wahrung der geistigen Freiheit szektavédelmi központ vezetője és a Szülői Kezdeményezés Csoport létrehívója.

II. Személyiségváltozás a destruktív kultuszokban

(A „Mind Control”-technikák alkalmazása a különböző szektákban)

A fiatalok életének legérzékenyebb szakaszában hirtelen megjelenik egy csoport, amely innen kezdve átveszi jövőjük irányítását. Ennek következményeképpen megszakítják tanulmányaikat és kapcsolataikat régi baráti körökkel, sőt a családdal is. Mindez egy hatalmas szervezet befolyásának következménye, mely szervezet a személy szellemi ellenőrzésének és irányításának technikáját használva erkölcsstelen, embertelen eszközökkel él. Ezeket az eszközöket – ellentétben a normális szociális, ill. vallási közösséggel – arra is felhasználja, hogy megakadályozza a tagoknak a szekta elhagyását. A legmodernebb pszichológiai eszközöket alkalmazva gyengítik a személy akaratát, megváltoztatják magatartását, irányítják gondolatait, érzéseit, ellenőrzik hajlamait.

A csoporttagok megnyerésének módja, valamint a beszerzés utáni események árulkodnak arról, hogy a szekta milyen mértékben tartja tiszteletben a személynek azt az alapvető jogát, amellyel szabadon meghatározhatja miben és hogyan hisz. A szekta megsérti az embernek ezen jogát, ha ámitást, hipnózist és a szellemi ellenőrzés módszereit használja tagjainál. Az ezt követő súlyos személyiségváltozást először a legközelebbi hozzátartozók veszik észre. Aggodalmaikra azonban kezdetben minden fiatal, aki egy adott szekta befolyása alá került, hasonló választ ad: „Megtaláltam azt, amit mindig kerestem!” Vagy: „Nagyon boldog vagyok itt, ne akadályozzatok utamban!” „Ne féljete, mi itt Istent szolgáljuk és semmi rosszat nem teszünk!” „Agymosás? Nem! Egészen biztos, hogy nem, csupán megtaláltam magamat!” A szülők, akik még ezután is

utánajárnak a furcsa eseményeknek, megkapják gyermeküktől az ügyvéd által hitelesített nyilatkozatot. A gyermek nagykorú, szabadon cselekedhet! De valóban szabadon cselekszik?!

Azok a szülők, akik minden fáradozásuk, szeretetük, érvelésük ellenére sikertelenek maradnak, sőt egyre idegenebbnek látják gyermeküket, a gyorsan zajló események mögött előbb-utóbb egy rejtélyes okot gyútnak. Ez pedig az ún. „Mind Control-technics”, az agykontroll-technika, ami a következő fokozatokon keresztül mélyül el:

1. A viselkedés ellenőrzése,
  2. A gondolatok ellenőrzése,
  3. Az érzelmek ellenőrzése.
  4. Az információ ellenőrzése.
- Nézzük meg példákon keresztül e fokozatokat.

I. A VISELKEDÉS ELLENŐRZÉSE

A viselkedés ellenőrzése magába foglalja a személy külső megjelenésének és környezetének szabályozását: hol van, mennyit eszik, mennyit alszik, milyen munkát, milyen rituális tevékenységet folytat. A szekták kiképzőközpontja például rendszerint lakatlan területen van. (Booneville – „Ideális város” –, a Mun-szekta tábora, San Francisco-tól északra a hegyekben van; egy ISKCON-farm a Bajor Erdőben, egy új tábor pedig Odenwaldban fekszik, ahová vendégek a heidelbergi ISKCON-központon keresztül juthatnak be. 1974-től 1981-ig a Frankfurt mellett lévő Rettershof-kastély szolgált a szektás átképzéshez.)

Az agykontroll valamennyi fokozata leghatékonyabban a kiscsoportokban valósítható meg. Az agykontrollal élő nagy szervezetek befolyásoltsági körébe gyanútlanul besétálnak magasan képzett, intelligens emberek is, hiszen a szekták a lelki szférát célozzák meg, ami sokszor a magas képzettség ellenére feltáratlan marad. Az újoncok átnevelésénél – pl. az ISKCON-nál és a munistáknál is – következetesen ügyelnek arra, hogy mindig csoporttagok vegyék körül az egyént, egy pillanatra se maradjon magára. Ám az újonc ezt nem ellenőrzésként éli meg, hanem szeretetteljes gondoskodást lát ebben. Az ISKCON „vendégeket” azonban ha-

marosan felkéri arra, hogy a farmert száríval vagy dhoival cseréljék ki. A táplálék redukálása a kultuszban külön értelmezést kap. Aki lelki életet akar folytatni, az csak annyit egyen, ami a testnek minimálisan elég. Az egyén szuverén akaratát és döntési szabadságát szintén kultikus indítékkal fojtják el: Ne pocsékoljuk az időt, mindig tegyünk valamit Krisnának! Ez az állandó tevékenység azonban teljes mértékben kontroll alatt áll. A csoporthoz, vagyis Krisnához tartozás mikéntjét a vezetők iránti engedelmesség mértékével azonosítják. A vezetők e belső engedelmesség próbájaként kezelik azt, hogy a tag mennyire tud függetlenedni családjától. A szűk helységeken való csoportos alvás is valamiképpen a személyiség leépülésével jár. Minden a szekta tulajdona lesz – a később születendő gyermek is, – mivel minden Krisnáé. A gyermeknemzés engedélyezését egyébként a legteljesebb beépülés eléréséhez kötik. A valódi rabszolga tehát a gyermek lesz. A legkedvesebb dolgoktól való „önkéntes” megszabadulást komoly lelki előmenetelnek tekintik. Aki pozitívan viselkedik, az dicsőreget arat és ajándékokat kap. Ha valaki a rendelkezésekkel szembeszáll, azt időlegesen kiközösítik, jóvátételt kell adnia, hogy újból méltó legyen Krisnához. Az izoláltság egyébként nagyon gyorsan visszakényszeríti a csoporthoz. A cipők **levetése**, valamint a mély meghajlás a guru, ill. az idősebb tagok előtt – és sok más új viselkedési szabály – nem csupán a különlegesség érzését nyújtja, hanem az **önálló** viselkedés teljes elbizonytalanodásához is **vezet**, ami lehetlenné teszi a társadalomba való későbbi visszailleszkedést.

Az „előző életről” szülő vallomások nyomán fokozatosan megvetik saját múltjukat, mert az a közösségben – sokszor nyilvános – gúny és **megvetés** tárgya lesz. Íme, egy újabb mozzanat, ami miatt nem képesek visszailleszkedni előző életformájukba. Az emocionális önfeltárásokat a vezető virágzó fantáziatörténetei sarkallják. Ezek az elvárásszintre emelt és **valamiképpen** sematizált önfeltárások a közösségben az **egyént** átlátzóvá és manipulálhatóvá teszik. A magatartás ellenőrzéséhez tartozik az idősebb szektatagok szavainak és cselekedeteinek szolgai utánzása. Az alacsonyrendű munkát egyre lelkesebben kell végezni, hogy a későbbi pénzszerezést ezzel a kritika nélküli beállítottsággal tegyék.

2. A gondolatok ellenőrzése

Az átnevelés szerves részét képezik a gondolkodás sematizálása. A legteljesebb mértékben azonosulni kell a csoport szellemével. Ehhez új nyelvet tanulnak,

A TÉRITŐ

ami eleve korlátozza az önmeghatározást, de a meditációs gyakorlatokat is az önálló gondolkodás fékezésére használják fel. Továbbá énekek és harci jelszavak segítségével is folyik a gondolkodásmód átalakítása. Új nevet kapnak. Ez új identitás, sőt személyiségcsere érzetét kelti. (Milyen fontos ez a kudarcélményekbe szorult embernél!) Hogy a továbbiakban mi a jó és mi a rossz, azt a doktrína határozza meg. S ezzel a legnagyobb felelősséget, a lelkiismeret legnagyobb terhét levették az egyén vállairól. A doktrína minden életproblémára teljesen tiszta, egzakt megoldást mutat. (A Krisna-tudat az élet valamennyi problémáját megoldja.) Bizonyos fogalmak más jelentést kapnak. A „család” a munistáknál a megmentettek közösségét jelenti. Az „igazi szülők” Mun és felesége. Az ISKCON-tag „Istennek szentelt”-nek tudja magát.

Aki másképpen gondolkodik, mint ők, az „kármí”, aki kritizálja őket, az „démon”. A szülőknek sokszor a „démon” megbélyegzés jut. Az „igazi szülők” csak azok, akik Krisna-tudatban nevelik gyermekeiket. A kritikus gondolkodást viszont erőteljesen élik kifelé, ez az eddigiekből is egyértelmű. Egyébként a csoporton belül a kritikus gondolkodást a spekulációval azonosítják. A mun-szektánál a belső kritika, a sátán **kísértése**. Az ISKCON-nál az intelligencia jele, ha valaki naponta 12 órát képes könyvet árulni. Az alvás a tudatlanság jele és állapota. S ugyan, ki akár unintelligens és tudatlan maradni?!

A tagok megtudják minden kritikus információ elutasítását. Vallásosságuk miatt üldözöttnek kell érezniük magukat. Kezdetben két identitás küzd egymással a tagokban: a régi identitás és a csoportidentitás. Ez utóbbi később kizárólagossá válik, s ha a személy a kultuszt el akarja hagyni, megjelennek az „elvonási tünetek”, ami szintén lehetetleníti a szekta elhagyását, illetve a szektából valamiképpen mégis kihulló szerencsétlen ideggyógyászati klinikai esetté válik. A szektában átélt valamennyi kudarcát előző élete maradványának tekinti és méginkább szabadulni vágyik attól.

A gondolatok ellenőrzése dermesztően kioltja az érzelmvilágot. A Scientology szektánál létezik az ún. „elvási parancs”, az ISKCON az „Istenek-szenteltet” hazaküldi, hogy szülei arcába mondja: ők többé nem szülei. Ez a kimondás azonban a legtöbbször hónapokig tartó súlyos gyötörések után születik csak meg.

3. Az érzelmek ellenőrzése

A mind control ezen részében jelentős szerep jut a büntudat és a félelemérzések felkeltésének. Tudjuk, hogy ezek nem ismeretlen nevelési faktorok, és azt is tudjuk, hogy milyen sajnálatos következményei vannak. A kultuszvezetők minden rosszat személyes bűnökre vezetnek vissza. Az ISKCON minden katasztrófát és ínséget az emberek hiányzó Krisna-tudatával magyaráz. Az emberi szenvedés iyelyén megközelítése után sutba dobhatjuk az egész világirodalmat és a keresztény megváltást. A szekták természetesen ezt meg is teszik. Az ISKCON szerint a „kritikusok” (démonok) az okozói bizonyos természeti ártalmaknak. A Munszektánál egész generációk megmentése függ egy-egy tag beállítottságától. Gyakran hangoztatják: „Miért akarsz te szüleidről gondoskodni, amikor a világ részének megmentéséhez hozzájárulhatsz?”

A kultusztagok természetesen nem ismerik fel, hogy a büntudat felfokozása és a félelemérzet kialakítása által ellenőrzik őket. Ezekről az érzésektől menekülni akarnak. A biztos menekülési irányt pedig a szekta mutatja nekik. A legnagyobb teljesítmény elérésé érdekében is táplálják a félelemérzést. Ezért általános jelenség a szektáknál a világégyvárás, de az üldözöttség érzését is állandóan táplálják tagjaikban. A Scientology szektánál a „átszervezés” (pszichológiai beavatkozás) elől öngyilkossággal kell megmenekülni.

A kultusz átveszi az emberek közötti kapcsolatok ellenőrzését is. Meghatározzák sorhúzással, számítógéppel, hogy ki kinek lehet házastársa. Az előző megkötött házasságokat gyakran feloldják és a

gyermekkel való találkozást alázatossági, ill. könyvterjesztési teljesítményekhez kötik. A vezér által engedélyezett házasságban a vezér további engedélyre szükséges a felek találkozásához és a gyermeknemzéshez, s mint mondtam, minden gyermek a szekta tulajdona lesz. A nőnek örömezés nélküli „szülőgéppé” kell válnia. Ezt a Jehova tanúi valamiképpen meg is fogalmazzák. Ismételt visszatérő és legmagasabban álló értékfogalom: az „önátadás teljes szolgálata”. Ehhez egészen pontos előírások léteznek és két irányba haladnak: az érzelmek elnyomása vagy gátlástalan kiélése felé (mint a Bhagwan-terápiában). A lényeg az érzelmek teljes kontrollja a szervezet által.

Bizonyos szektáknál a kultuszvezető büntetésétől való félelmet e róteljesen beletáplálják a tagokba. A Scientology szektának saját büntetőtáborra van a „hűség felfrissítésére”. A bűn-beismerésekben a kultusztag feltárja múltját a közösség előtt, öntudatlanul zsarolhatóvá teszi önmagát. Pontosan ezt a célt szolgálja a Scientology szektánál az Auditing-ülés és a személyiségteszt.

Az emocionális ellenőrzés részét képezi az, hogy a szektából való kiválást félelemmel lehetetlenítik. Harikesa Swami ISKCON-guru a frissen beszenteltékkel hipnotikus parancsban közli: „Ne menjetek el! Nincs olyan hely, ahová ti mehetnétek. Mindenki, aki elment, előbb vagy utóbb ronccsá lett.” Az „Isten gyermekei” szektánál ez áll a szektavezető Mose David egy levelében: „Vegyetek el tőlünk mindent, hogy semmijük se legyen, ahová visszatérhetnének!” A Scientology kurzusain résztvevőknek olyan magas adósságot jegyeznek, hogy ez az elköteleződés érzését alakítja ki. Bár a kultuszvezetők a nagy nyilvánosság előtt szelvében hosszabban hangoztatják a tagok teljes szabadságát, akkor mehetnek el, amikor akarnak, ez azonban a jancsár-képzés, ill. modernebb szóval: a mind control miatt teljességgel lehetetlenné válik.

4. Az információ ellenőrzése

A *mind control* utolsó komponense az információ ellenőrzése. A kultusztagok számára zárva marad a kritikus információhoz való hozzáférés lehetősége. Persze, hiányzik a belső érdeklődés is, hogy kritikus és önkritikusan más csoportokkal vitakozzanak. Ebben rejlik a szekták ismert, nagyfokú dialógus-képtelensége. Ha az állandó foglalatosság és kultikus imamormolás mellett még adódik szabadidejük, akkor a kultusz könyveit olvassák, ill. ellenőrzött információkat kapnak. Korábbi kapcsolataikat fel kell számolni. Azok, akik tudnának segíteni állapotukon (szülők, barátok, iskolatársak), már a hitelhatóság, démonok stb. kategóriába

kerültek, így egyenesen ellenségé lényegültek. A kultusztagok mindig csak azt az információt kapják, amire éppen szükségük van a vezető szerint. Az információt nem lehet felülvizsgálni. Minden kultuszban létezik a kétős igazság elve. Az egyik kifelé hat és a nyilvánosság megítélésére szolgál, a másik befelé hat és szigorúan rejtett marad. Az ISKCON hangoztatja, hogy az „Istennek szenteltek” számára nagyon fontos a hozzátartozókkal való kapcsolattartás, azonban a „Tanítás nektárjában” ez áll: „A nem Istennek szenteltekkel minden kapcsolatot meg kell szüntetni”. Kifelé még az állati életnek is feltétlen védelmet követelnek (nem húznak bőrcipőt), ám mentálisan elpusztítják szüleiket, állást foglalnak a halálos ítéletek kimondása mellett, sőt bizonyos elvakult, szélsőséges esetekben a tevékeny végrehajtást is felvállalták tántoríthatatlan ellenfeleikkel szemben. A természetfeletti meditáció, menedzsérképés, agykontroll, nyelvtanfolyam gyakran mint természettudományos kurzus mutatkozik be, ám a valóságban a résztvevőket a kultusz irányába befolyásolják.

Az ellenőrzés e négy formája rendkívül hatékony befolyást tesz az emberi szellemre és lélekre, erős személyiségeket is manipulálhatnak, sőt általában ezek lesznek a 100%-os tagok.

Ezek a technikák állandóan léteztek az emberi civilizáció folyamán. Gondoljunk a janicsárképzésre, vagy arra, hogy az ötvenes években a kommunista Kínában amerikai hadifoglyokon hipnotikus folyamatokat kíséreltek ki. A társadalmaknak azonban saját egészségük védelmében fel kell lépniük az emberi személyt lealacsonyító vallásosság védelmében. Kezdetben sokszor nagyon nehéz felismerni, hogy mi a tiszta és mi a torz. Odafigyelés és felelősségérzet szükséges hozzá.

A destruktív kultuszok ma már nagyon gyors, hatékony eszközökkel rendelkeznek. Gondolkodást blokkoló technikákkal és a válságelmélyítő hatásai után ajánlott csodamódszereikkel egy hétvégén képesek kialakítani a kultuszfüggőséget bizonyos személyeknél. A kultikus *mind control*-technikák a vallásszabadság védelme alatt a rabszolgaság modern formáját építik ki. A lexikonok szerint a rabszolgaság egy ember teljes jogi és gazdasági függőségi állapotát jelenti. Az ENSZ 1948-ban felhívta a világot, hogy többé senkit se tartsanak rabszolgaságban vagy szolgaságban. Sőt, nem kaphat a társadalomtól szabadságot az, aki tevékenységével mások szabadságát megvonja.

III. Hogyan védekezhetünk a romboló kultuszok ellen?

A szekták megítélésénél – bármilyen sok veszélyt is rejtenek magukban – nagyon körültekintőnek, óvatosnak kell lennünk. A tájékozódást megnehezíti az, hogy a destruktív szekták esetében mindig más a vallási önmeghatározás és a tényleges tevékenységi irány. Továbbá, nehezíti a tájékozódást az is, hogy szinte napról napra újabb és újabb szekták tevékenységével találkozunk. Általában kell tájékozódniuk, hiszen a szekták egy része nem destruktív, csupán első közösséget, szeretetélményt és az elfogadottság érzését biztosítja azoknak a fiataloknak és felnőtteknek, akik súlyosan szenvedtek eddig ezek hiányától. Ezek általában spontán szerveződések, és nem kerültek (még) bele egy félelmetesen szervezett organizáció karjaiba. A helyes tájékozódáshoz az adott kultusz három elemét kell megvizsgálnunk:

1. **vezetőség,**
2. **tanítás,**
3. **tagság szervezése.**

A romboló kultuszok elrejtik szervezetük igazi jellegét és a szervezeti vezetőségét. Már a megtévesztésnél is érvényesíteni kívánják a jelszót: „A cél megszenteli az eszközt.” Ahhoz, hogy a kultusz vezettségének kérdésében tisztán lássunk, világosan és erőteljesen kérdezzünk rá a vezető, vagy alapító nevére és életrajzára. A mismákoló válasz esetén azonnal gyanakodjunk! Ugyanis, mennyi bizalmat adhatok egy olyan alapítónak, aki teológiai doktorátusát egy címosztó áruházban vette, mint pl. a „The Way International” vezetője? Hogyan ítélik meg egy kábitószerező Hare Krisna-gurut, aki tanítványaival azt igyekszik elhitetni, hogy ő nem különbözik Istentől? Mit várhatok L. Ron Hubbards „életsegítéstől”, aki maga science-fiction szervező volt, kapcsolatban állt a fekete mágia területével, s így jogosan ítélték börtön- és pénzbüntetésre? Szun Miung Mun hangzatos békejelszavaival szemben áll az a tény, hogy Dél-Koreában M-16-os fegyvergyára van. Megvalósíthatom-e igazából magamat az Osho-knál (Bhagwan-mozgalom), ha ott ez magának az alapítónak sem sikerült, lévén köztörvényes büntetéssel sújtott személy, akinek az Amerikai Egyesült Államokat el kellett hagynia és egyéves világkörüli bolyongása során minden országból kiutasították, ahol le szeretett volna telepedni? (Magyarországon háborútanulnival tevékenykedhet.) Gyakori jelenség az, hogy másutt leteleződött szervezetek áttelepednek olyan új környezetbe, ahol még nem ismerik őket. Megtehetik, hiszen semmiféle nemzetközi szervezet sem kíséri szemmel

tevékenységüket, nincs nemzetközi tájékoztatás velük kapcsolatban. Többnyire zavartalanul építik ki a vallásos igény feketepiacait.

Meg kell vizsgálni azt is, hogy a kultusz rejtett törekvéseiben mennyire dominál a hatalom utáni vágy. Többé-kevésbé minden jól organizált destruktív kultusz gazdasági, vagy politikai hatalomra, Szun Miung Mun egyenes világhatalomra vágyik. Ezekben a közösségekben a tagok a vezető(réleg) bábfigurái. Az a bölcséleti tény, hogy a hatalom megront, a Hare Krisna-mozgalom fejlődésében nyomon követhető. Legszélsőségesebb eltorzulásaiban gazdasági bűntettekről, erőszakos cselekményekről, sőt tántoríthatatlan kritikusaik meggyilkolásáról is tudunk.

Tény, hogy nem mindig akar a kultusz vezetője anyagi meggazdagodást, de a destruktív manipuláció más indítékok miatt is dominál. Sok bibliai megalapozást használó kultusznak nem tűnik fel a vezetője, láthatatlanul szervezi a tagokat befolyásoló és ellenőrző tevékenységet, felhasználva ehhez a bibliát (A Hare Krisna a bibliát Krisna halovány tükröződésének tekinti, Mun pedig kizárólagos jogot formál magának a biblia értelmezésére.)

A tanítás

A törvényesen védett vallásszabadságot élvező egyházak, felekezetek, csoportok hitbéli tanítását nem kell ellenőriznünk. A destruktív szekták esetében azonban óvatosságra int a már említett kettős igazság, a kifelé és befelé hirdett tanítás kettőssége. Ők ezt az azzal magyarázzák, hogy ha egy személyt meg kell menteni, akkor minden eszköz megengedett. Ám ez az elmélet tökéletesen alkalmas a külvilág megtévesztésére is. A destruktív szekták tanrendszere rugalmasan alkalmazkodik a mindenkori helyzethez, vagyis a vezetők jól felfogott érdekeihez. Így a békedemonstrációkat és állatvédő jelszavakat hangoztató szekták belebonyolódnak titkos fegyverüzelmekbe. Vagy másoknál, miután felvásárolták a Coca Cola részvények nagy százalékát, az ital fogyasztása kultikus cselekedet lett, jöllehet előtte a Cola az „ördög itala” volt. A legsúlyosabb kettősség azonban az, hogy miközben kifelé hangoztatják tagjaik teljes személyi szabadságának tiszteletben tartását, igazából a már említett módon teljesen megfosztják tagjaikat személyi szabadságuktól és eltorzult vallásosságba kényszerítik bele őket a lelki narkománia alkalmazásával.

A tagság szervezése

A legfontosabb feltétel egy csoport megfélése és a tagság szervezésének vizsgálata. A legtöbb kultusz egy szervezethez hasonlóan működik. Az új tagot a be lépés előtt pontos, minden részletre kiterjedő tájékoztatással kell ellátni. Ahol ez nem valósul meg, illetve ködösítés tapasztalható – pl. „mi egyszerű keresztény közösség vagyunk” –, ott valószínűleg destruktív kultusszal van dolgunk, de legalábbis lelki kontárokkal. A Jehova tanúinál csak egy meghatározott számú saját tag van és a legtöbbjük az Órtony Társaság jelvéreklámcéljaira használja.

A tagság szervezésénél meg kell vizsgálni, miképpen történik a tagok megnyerése, erőszak és manipuláció szerepel-e benne. (A tradicionális egyházakhoz és felekezetekhez „belépnek” a hívek, a destruktív kultuszok pedig a személyiséget legázoló módon hatolnak be a tagok életébe.) Alaposan tájékozódni kell arról, hogy a csoport ténylegesen biztosítja-e a döntési szabadságot, nyitva marad-e az eltávozáshoz is az ajtó? Tipikus az az ámtítás, ahogy a destruktív kultuszok tagjaikat megnyerik. A tájékoztatás nem vagy pedig hamisan történik meg, s a bekebelezés minden apró mozzanatában kidolgozottan, módszeresen folyik tárgyilagos racionalitás helyett érzelmi henger indul be. Az Isten Gyermekei szektánál, vagy a Szeretet Családjánál ezt az ámtítást „love bombing”-nak, szerelmet-bombázásnak hívják, a munistáknál „mennyei csalásnak”, a krisnásoknál „természetfölötti átalakításnak”. Az elköteleződés kialakításához számos álszervezetet is alkalmaznak. Némelyik újsághirdetés mögött – „az Egyház (???) munkaerőket keres” – egy-egy destruktív szekta rejtelkedik. Úgyszintén sok nyelvtanfolyam, menedzserképzés, vegetáriánus főzőtanfolyam, egyetemisták számára külföldi utakat szervező társaság mögött. Egy-egy jól hangzó „találd meg önmagad” és egyéb terápiaalkínálattal mögött gyakran a Bhagwan-mozgalom rejlik.

A továbbiakban meg kell vizsgálni, hogy a csoport gyakorol-e személyiség-blokkoló nyomást az újoncokra. Ez gyakori telefonhívásokkal, levelezéssel, látogatásokkal bemelegíthető.

Hivatkozik-e a csoport előkelő emberekre, használja-e köztiszteletben álló szervezetek nevét anélkül, hogy ezek tudnának róla? Ilyen dolgokat hamar meg lehet állapítani.

Az agykontroll említett módszerével a destruktív szekták hamarosan igen komoly személyiségváltozást idéznek elő. Ezt leggyorsabban a közvetlen hozzátartozók érzékelik. Az öntudatos személyiségből rövid idő

alatt porban csúszó alattvaló lesz. A kifelé hangoztatott szabadságnak ellentmond, hogy a csoporton kívül tartózkodást minden csoporttagtól megtagadják, az újoncok gyakori kétségbeesett kísérletét szabadságuk visszanyerésére lelki terrorral büntetik. Számos ideggyógyászati kezelés transzban kapott fenyegetéseket valószínűsített egykori szektatagoknál. A Krisna-tagok gyakran nyílt erőszakot gyakoroltak azok ellen, akik kritikussá váltak és ki akartak lépni. A Scientology szekta különleges büntetőtáborokat létesített az USA-ban és Angliában azok számára, akik kilépéssel kísérleteztek.

A határozott kérdések feltevése hathatós védelem

Hogy a kultuszreklámozó kitérő megjegyzéseit kitérdjük, célzott kérdéseket kell feltenni és pontos válaszokat kell követelni. Ilyen kérdések pl. a következők:

1. Mióta tagja már a csoportnak?
2. Engem most meg akar nyerni egy szervezet számára? (A válasz általában kitérő: „Nem, csupán arra kérem, hogy olvassa el ezt a könyvet.” Erre én azt mondom: „Csak kölcsönösségi alapon! Abban az esetben fogadom el a könyvet, ha előtte ilyen terjedelemben, mint ez a könyv, ön tájékozik az én kulturális alappontjaimról és utána beszámol róla. Ezt követően tájékozodom én az ön kulturájáról.”)
3. Mely más csoportok tartoznak szervezetükhöz? (Ha nem tudja, kérje meg, hogy tájékozzon erről, mielőtt nyilvános hírverést csinál.)
4. Ki a legfelső vezető, illetve alapító? Milyen a múltja, követett-e el bűntetteket? (Ha erre semmit sem tud válaszolni, úgy kérdezzük meg, miképpen volt képes előinformációk nélkül e csoporthoz csatlakozni?)
5. Mi a hit? A lelkek megmentésére engedélyezett-e a csalás? Vallja, hogy a cél szentesíti az eszközt?
6. Ha csatlakoznék, milyen elvárásai lennének a csoportnak velem szemben? Szükséges-e, hogy iskolát, vagy hivatást feladjak? Igényt tart-e a szekta az én tulajdonomra? Családommal tarthatom-e teljesen szabadon a kapcsolatot?
7. Kik kritizálják az önk szervezetét, és melyek a kritika fő pontjai? (Ez a kérdés nagyon fontos. Itt derülhet ki leginkább a kódósítás, valamint az is, hogy miképpen viszonyulnak kritikusaikhoz.)
8. Mit érez azokkal szemben, akik elhagyták a csoportot?

Ne becsüljük se alá, se fölé ellenállóképességünket. Minden manipuláció kudarcot vall, ha egy határozott erőteljes NEM-et mondunk. De ne váljunk

kíváncsiságunk áldozatává se. Ha merő kíváncsiságból, vagy mert „jó buli”, elfogadunk meghívást egy kultuszcentrumba, ill. rendezvényre, sose menjünk egyedül. Az összejövetelen ne szakadjunk el társunktól, s ha észrevesszük, hogy kontroll, vagy manipuláció történik velünk, fejezzük ki hangos nemtetszésünket és hagyjuk el a csoportot. Leghelyesebb azonban egy tanácsadó helyet felkeresni, mielőtt kíváncsiságunk áldozatává estünk.

Köszönöm, hogy meghallgattak.

A DESTRUKTÍV SZEKTÁK KRITIKÁJA A TÖRTÉNELMI EGYHÁZAK RÉSZÉRŐL

Számos szekta kifejezetten kereszténységbontó szándékot hordoz, mások pedig a tradicionális vallási közösségek megvetésére szólítják fel tagjaikat. Ebben a helyzetben méltányos, hogy a történelmi egyházak is véleményint formáljanak.

A szekta fogalom egyszerűen a latin secta szóból származik és meghatározott iskolai irányzatot jelent, ahol kiemelt szerepe van annak a tanítónak, aki köré a tagok csoportosulnak. Ez az alapvető problémánk a szektákkal. Ugyanis a tagok és Jézus köze – keresztény hivatkozási alappal fellépő szektáknál – belép egy tanító, aki az igazságszóló letéteményesének jelenti ki magát. Am minden esetben véges emberi igazságártalmakról van szó. Ez magyarázza a rengeteg egymásnak tökéletesen ellentmondó szekta burjánzását, jóllehet mindegyik a „teljes igazságot” véli sajátjának. Oly erőteljes a szektaalapító szerepe, hogy Jézus csupán hivatkozási alap marad, tehát ezek a csoportok nem keresztény (krisztusi) közösségek. Viszont jelentős mértékben lejáratják a keresztény egyházakat azok előtt, akik nem képesek különbséget tenni a ricsajos, tolatkodó és slágerszövegek banalitásával fellépő szekták, valamint a csendes elmélyülésre és metanoiára felhívó krisztusi Egyház között.

További probléma, hogy jóllehet vallási igényt elégitenek ki, ezt nagyon fogyatékosan, sokszor károsan teszik. Általában az emberek bizonyos valósághelyzetekben fogékonyak a szekták iránt. Ilyen például a kamaszok természetes konfrontációja szüleikkel, amikor önállósodni vágnak. De ilyen a későbbi újratisztulási vágyuk is, amikor felkészületlenül, védtelenül kiléptek az elfogadás biztonságát nyújtó családból a rengeteg mocokkal nyakba zúduló idegen világba, s ott állandósul bennük valamiféle kudarcélmény. De ilyen egy lepergett hosszú életszakasz is sok embernél: családjában megszűnt a szeretet, gyermekei elzültek, élete

örömtelenné, kilátástalanná vált. Az ilyen és sok egyéb helyzetre a szekták eleve utaznak és holtbiztos megoldásokat kínálnak. A kamasznak azt, hogy szüleit egyenesen megtagadni, nem csupán elhagyni kell. Az újratisztulást igénylőnek egyenesen új ÉN-t, személyiségcserét, egy egzotikus kultúrában új életkezdést ígér, immár tökéletes életet. Az elrontott életéért önvádakban gyöttrődőnek felmentést ad: eddigi életed nem a te életed volt, mert nem kaptad még meg a szellemet, nem Jehova királyságában élteél, csekély volt a Krisna-tudatod stb. Végsősoron a szektások kivonulnak a problé-

mákból, elhatárolódnak az általuk meg nem értett valóságtól, míg Jézus kifejezetten arra kér bennünket, hogy vegyük fel keresztünket és úgy kövessük őt. Ezt lehetlenség kiiktatni keresztény önmeghatározásunkból. A 20. századi szekták a new age megoldását hozzák: nincs probléma. Jézus másét kér: a lélek gyökeres átalakulását a végsőkig elvitt, soha vissza nem vont szeretetben, ami gyökeresen átalakítja a problémákat is valódi emberszeretetté és istenszolgálatá. Ebben rejlik egyébként a kereszténység alapvető, mélyértelmű társadalmi hasznossága, gyógyító ereje.

Azt hittem felnőttem.

Ez abból áll, hogy az ember elfásul, nincsenek többé illúziói. Az anyagiak jelentenek mindent: „reálisan” kell (kéne?) látni a világot.

Nincs többé helyem az ifiben, tudomásul kell (kéne) venni, hogy az én korosztályomat felváltják a 14 éves komfirmandusok, akik még hallhatnak újat.

Húsz év fölött már önállónak kell (kéne) lenni, mindenki maga él, „maga keres”. Hiszen felnőttem.

Hitem van. A konfirmációs kátét betéve tudom, a Bibliát olvasom, de sokszor csak a betűk jutnak el a tudatomig. El-el látogatok a gyülekezet közösségébe, ott „komolynak” kell (kéne) lennem, hogy „példát mutassak” a felnövekvő nemzedéknek.

Eljöttem Kiskőrösre a KIE vezetőképző tanfolyamára. A város első látásra (sőt másodikra sem) nem nyűgözött le. A kollégium – ahol életünk nagy része zajlott – csak lelkem ürességét visszhangozta.

Aztán fokozatosan életre kelt minden.

A falakra felkerültek a mókás, ám tanulságos ábrák. Az emberek egyre közelebb kerültek egymáshoz. Az egyébként kopár szobáknak egyéni arculata lett. Az előadásokon sok érdekes gondolatot hallottunk. Mindennek hangulata volt. Az esték, áhitatok... Az utolsó napon a záró-Ístentiszteleten templommá változott a kollégiumi tanuló: úrvacsora, kézfogások, könny, búcsú...

Nehéz szívvel, de gazdagabban jöttem el. Nem érzem már magam feleslegesnek, „kiöregedettnek”. Más szemmel látok. Megtanultam, hogy mindenkire – többek között Rád is, rám is – szükség van. Jó volt látni, hogyan lehet a semmiből Valamit varázsolni. A humor, könnyedség mögött komoly gondolkodás, rengeteg emberség, empátia van.

Lehet, hogy ez a lelkesedés nem fog örökre tartani, és talán könnyebb beszélni, mint cselekedni, de egy „klasszikustól” idézve: „Fog ez menni!”

Nagy Emőke

Pillantás a Végekre

A magyar reformátusság egyik végvidéke, Erdély legtávolabbi sarkába, a Brassói Református Egyházmegyébe látogatott el július 23. és augusztus 2.-a között a Tatai Református Keresztény Ifjúsági Egyesület. Szolgálati műsorunk rézfúvós, vonós, könnyűzenei számokból és kórusművekből állt, melybe szervesen illeszkedtek a vallásos versek és a bibliai idézetek.

Egyesületünk közel egy éve készült ennek az útnak megvalósítására. Tavaly hasonló úton jártunk az Őrségben, és ott elhatároztuk, hogy folytatjuk ezt a fajta szolgálatot. Próbák, megyei szereplések sora előzte meg a mostani utat.

A tizenegy nap alatt kilenc településen tizenkét alkalommal szolgálhattunk istentisztelet keretében. Gyülekezetünk lelkipástora, Márkus Mihály püspök igehirdetéseiben érintette magyar református egyházunk időszzerű problémáit. Szólt a gyermekvállalás hiányáról, a széthúzás veszélyeiről, a nehezen észrevehető új ateizmus veszélyeiről, a lelki fegyverzetről és az Istenbe vetett hitről, mint az Istentől ajándékozott egyetlen életlehetőségről.

Meglátogattunk nagy és kis gyülekezeteket is. Városfenesen, Nagymohán, Olthévízen zsúfolásig megtelt templomokban énekelünk. Brassóban, a „Nagytemplomban” zenéltünk először, amelyet a hatvanas években lebontott igazi nagytemplom helyett felkínált tornateremből alakítottak át. Másik vendéglátónk abban a városban a „Reménység Háza”-nak gyülekezte volt. A „Reménység Háza” egy csodálatos, modern épületegyüttes, templomhelyiséggel, étkezővel, lakásokkal és vendégszobákkal. A Ház léte is bizonyítja az ottani reformátusság hitét, alkotásvágát és alkotóképességét.

Építő gyülekezet a kőhalmi is. Ők két hétrel érkezésünk előtt fejezték be templomuk építését. A fafaragásokkal díszített gyönyörű új épületet az iparosodás miatt beköltözött reformátusok emelték. Korábban Kőhalomban szórványgyülekezet volt.

Sajnos találkoztunk szívszorító példákkal is. Sárkányon egy lakóház imateremmé átalakított szobájában a szerveződő szórványgyülekezetben tizen vártak bennünket. Dombos régi leányegyháza kicsiny gyülekezettel. Itt

az idő vasfogatól nem kímélt templom padjai csak néhány öreget fogadhatnak be: akik ottmaradtak. Utolsó szolgálati helyünk Kőbor községe és

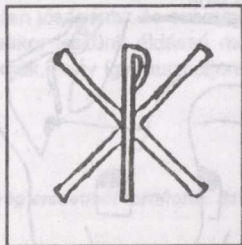
gyülekezte utunk talán legelkeserítőbb példája volt. Az egykor hatalmas és gazdag falu ma mindössze 185, túlnyomórészt ötven év feletti öreg embernek ad otthont. Fiatalsága gyakorlatilag nincs. Elköltöztek a közeli Fogarásra, Brassóba, esetleg Magyarországra, egy részük Nyugat-Európába, Amerikába vándorolt. A faluban 91 lakhat – de már lakatlan ház áll. Néhány továbbinak már beszakadt a teteje... A régi dicsőség jelképe a hatalmas templom az őrálló toronnyal még dacol az idővel, küzd az elmúlás ellen.

A legnagyobb élményt a fogarasi templom jelentette. Ez az épület maga a történelem. Árva Bethlen Kata építtette, akinek sírja is ott található a templomkertben. A harangláb bejárata felett a Bod Péter – Bethlen Kata udvari papja – által fogalmazott emléktábla látható. Benn a templomban számos régi terítőt őriznek, többet maga Bethlen Kata készített. Az úrasztali terítő Árva Bethlen Kata menyasszonyi ruhájának átalakításával készült.

Utunk során hat helyen, családoknál szálltunk meg. Megismerkedhettünk az erdélyiek híres vendégszeretetével. Sokszor alig tudtunk megfelelni a vendéggel szemben támasztott elvárásoknak. A rövid együtt töltött idő ellenére is mindig nehéz volt a búcsúzás.

Azzal a hittel tértünk haza, hogy szerény eszközeinkkel egy-két helyen talán megállítottuk, vagy legalább lassítottuk – a végvárak falainak omlását. Reméljük, hogy szolgálattunk a fogadó gyülekezetek magyar református hitben való épülését szolgálta. Soli Deo Gloria!

ifj. Farkas Dénes

Hogyan készítsünk jó teát?

Az ember vesz egy csészét, megtölti forró vízzel, majd beleteszi a teát.

Gyakran követjük el azt a hibát, hogy a teatasakot nem tartjuk elég ideig a vízben. Ilyenkor valami olyat készítettünk, ami hasonlít ugyan a teára, de hiányzik annak az aromája és ereje.

A mi keresztyénségünk is lehet híg és érdektelen, mert nem hagyunk elég időt Istennek, hogy erejével átjárjon, átítasson. Megvan bennünk a látszat, de hiányzik az erő. (2Tim3,5)

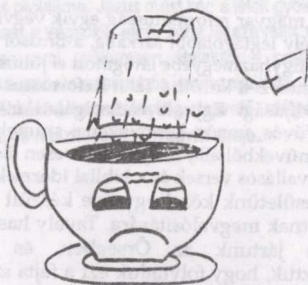
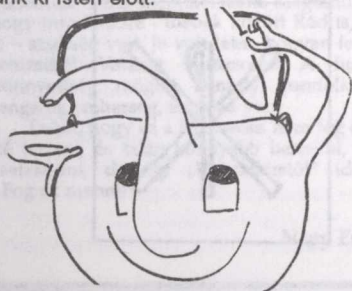

De vajon miért nem tetszik a csészének ez az ital?

Teáskannából jön. Ráadásul kiváló minőségű Earl Grey-tea. Mi a baj?

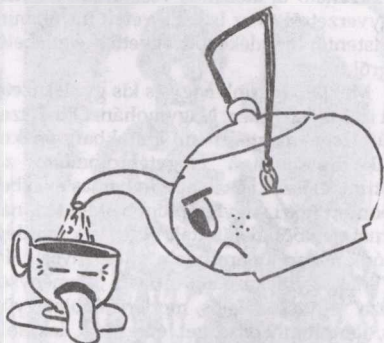
Valószínűleg attól akadt ki, hogy a tea régi, poshadt volt. Tegnap óta nem üritette ki senki. Fúúúj!

Lehetünk ilyenek keresztyénként is. A felszín O.K. Sokmindentel dicsekedhetünk, nagyszerűek vagyunk. De az ital amit adunk régi, keserű és ihatatlan. Miért? Mert nem nyíltunk ki Isten előtt.

A teakészítéshez szükségünk van egy teáskannára.

Semmi jelentősége annak, szép-e vagy csúnyácska, a tea ízét nem ez adja majd. Nem lesz jobb akkor sem, ha teszem azt kínai porcelánt használunk.

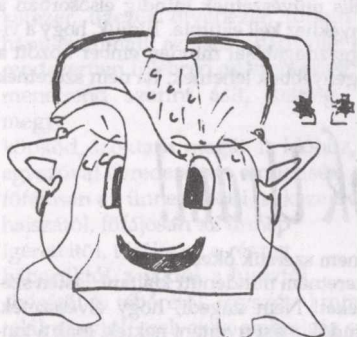
A keresztyén ember megengedi Istennek, hogy benne és általa tegyen dolgokat.

Éppen ezért nekünk is ez legyen az első, mert Isten használni akar bennünket.

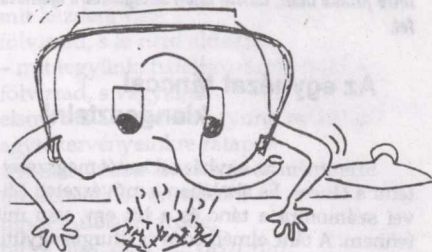
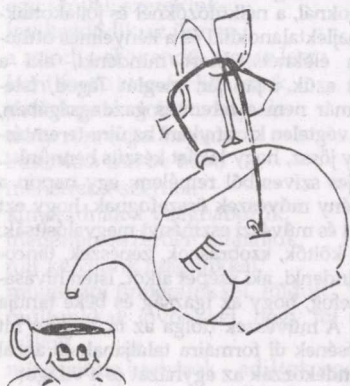
Felemelni a fedőt és megnyitni magunkat Isten előtt.

A teát, ami tegnapiról megmaradt ki kell öntenünk. Tegnap, áporodott dolgainkat ki kell üríteni. Hogy valami frisset, hibátlant kapjunk,

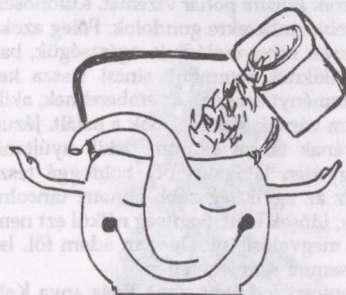
Istennek meg kell fordítania bennünket egészen és jól kirázni mindent, minden feleslegeset, ami bennünk van...

A teáskanna önmagában nem ad semmit. Csak eszköz. Isten ilyen edényként akar használni bennünket. Megnyit-hatunk előtte és elfogadhatjuk szeretetét és erejét Jézus Krisztusban.

Vannak bűnök, amelyek annyira belénk ivódtak már, hogy első látásra talán fel sem tűnnek. Akárhogy erőlködünk, nem lesznek tiszták addig, amíg nem jön Valaki és teszi rendbe alaposan a belsőt. (1Jan1,9)

A jó nem tőlünk jön, de mi vagyunk a közvetítői Isten jóságának és szeretetének. És akkor leszünk áldássá mások számára, ha engedjük, hogy így használjon minket.

Norvég eredetiből fordította: Szabó Ági

Részlet egy francia táncosnő könyvéből, aki hitre jutása után, táncát Isten szolgálatára ajánlotta fel.

Az egyházat táncsal kiengesztelni

Szeretném az egyházzal ismét megszeretnemi a táncot. És általában a művészetet. Mivel számomra a tánc és a hit egy, van mit tennem. A tánc elmélkedés és liturgia együtt. Ugyanakkor apostoli tevékenység is, mert a világ felé fordul. Kétségtelenül minden más művészetnél jobban képes hirdetni Isten országa örömhírét. Elfogadja az egyház felaján-

lást, hátra vannak még a lelkiileg szegények, a megtört szívűek, a megnemértettek, a társadalom peremére szorítottak, a kirekesztettek.

Mindazok, akik szeretethiányban szenvednek. Hozzájuk is el kell mennem, hogy művészetemet kínáljam nekik. Igen, a szakrális művészetnek mindig elsősorban a szegényekhez kell eljutnia. Tudjuk, hogy a világ leggazdagabbjai minden ember között a legszegényebbek lehetnek, ha nem szeretnek

Neked táncolok Úram!

lásomat, művészetemet, egy nő kiáltását, aki mindennél jobban szereti Krisztust?

Arról álmodom, hogy kórházakban, klinikákon, börtönökben fogok táncolni. Mindenütt, ahol szenvedés, fájdalom, magány van, föl akarom kínálni pohár vizemet. Különösen az idősebb emberekre gondolok. Főleg azokra, akiknek nincs családjuk, egészségük, barátjuk, akiknek semmijük sincs! Vissza kell adni a reményt ezeknek az embereknek, akik már nem várnak semmit, csak a halált. Jézus mosolyának táncát akarom nekik nyújtani. Már egyetlen látogatás oly boldoggá teszi őket! Ez az egyik legszebb álmom: táncolni betegek, idősek előtt. Segítség nélkül ezt nem tudom megvalósítani. De nem adom föl. Istennél semmi sem lehetetlen.

Nagyon csodálom, amit Teréz anya Kalkuttában, a haldoklók házában tesz. A világ legszegényebbeiről való gondoskodása a helyi beszédből ered. A nyolc boldogságból, „Boldogok, akik éheznek és szomjaznak az igazságosságot. Megvigasztalják őket.” Teréz anya példáját akarom követni itt és most. Az általam fölkinált pohár víz talán kevésbé konkrét: egy tánc, egy akvarell, egy költemény. De a cél mégis ugyanaz: reményt ébreszteni a szegények szívében.

A szegények! Mindenütt találkozunk velük. A nagyvárosok peremén, utcáinkon, vidéken. Mindnyájukat föl akarom keresni. A tánc békét és örömet tud adni nekik. Aztán

és ha nem szeretik őket.

Szeretném mindenütt kiáltani: „Isten szeret titeket! Nem engedi, hogy elveszettek. Nem tudok mást nyújtani nektek, csak a táncot, amelyet karommal, lábammal alakítottam ki. Ezt a munkát Istenért, Istennek végeztem, tehát értetek, hogy fölnyissam szemeket és fületeket.”

O, Istenem! Milyen merészség kell ahhoz, hogy elinduljak hazulról, rács nélkül. Nem lesz előttem rács és mögöttem se csukódik be rács, a Kármel védő rácsa. Milyen márnak kell eltöltenie, és mennyire bele kell vészejtenem magam a Te időtlen táncodba, Úram! Egyszerű látogatást teszek a szegényeknél, gazdagoknál, a nélkülözőknél és jóllakottaknál, a hajléktalanoknál és a kényelmes otthonokban élőknel... Mert mindenki, aki a szeretet szűk útján jár, meglát Téged, Istenünk, már nem a teremtés gazdagságában, hanem végtelen kicsinyként az újra-teremtésben. Így jössz, hogy lakást készíts bennünk...

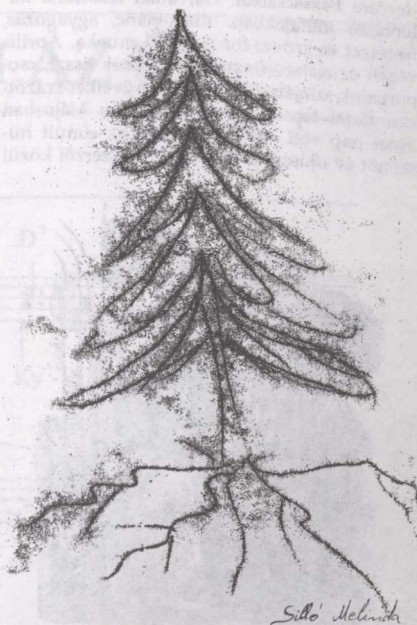
Teljes szívemből remélem: egy napon a keresztény művészek összefognak, hogy ezt a vallási és művészi eszményt megvalósítsák. Festők, költők, szobrászok, zenészek, táncosok. Mindenki, aki szépet alkot, Isten hívására összefog, hogy az igazság és béke tanúja legyen. A művészek dolga az is, hogy a hit kifejezésének új formáira találjanak és azzal megajándékozzák az egyházat és a világot.

Mireille

AZ ÜNNEP

Éjszaka kezdődik az ünnep,
éjszaka, hogy látni lehessen a napkeltét,
hogy látni kelljen az ünnepi nap keletét,
ha a hajnal, az úgynevezett rózsaujjú,
rózsaujjával beint, beinti
kétezer, tízezer, ötvenezer, tudom is én,
hány év álmaid; az lesz a napkelte! menet-
rendszerűen fölébred az emberiség,
menetrend szerint ásít, krákog, vécére
megy,
köpköd, szoktatja magát az időhöz,
egyszóval ébred az emberiség,
főfájósan az ünnep előtti, sokezeréves
hajszától, főfájósan az ünnep
ígéreteitől, főfájósan a részeg
háborúktól, a ráktól, a luesztól,
ábécétől és tébécétől, egyszóval minden
találmánytól, melyet az emberiség szerzett
mint emberiséghez méltatlant,
éjszaka kezdődik, mondom, csak
azért,
hogy értelme legyen az ígének:
legyen világosság,
éjszaka kezdődik, hogy véget érjen az
éjszaka,
legyen világosság valóban,
mert szeretjük a világosságot, ha van,
szeretjük látni, szeretünk látni,
egy szóval: szeretünk.
Így kezdődik az ünnep,
a mindig-eljövendő, a sose-lesz.
Jámi fognak az éjjeli buszok,
jámi fognak: irány a hajnal,
mely rózsaujjal hajnali
buszokká inti be őket;
menetrend-szerűen
kimaradnak a világháborúk,
menetrend-szerűen kitaláljuk,
mit kezdünk magunkkal,
művesnap ünnepünkkel, földült
múltunkkal; jövőnkkel, hogy föl ne
dúljunk,
mint tettük, barbárok – adjátok, egek,
hogy tudjuk még a módját: ünnepel-
ni!

O, fölvirrad az ünnep,
fölvirrad, s nem tudunk
mit kezdeni vele:
fölvirrad, s le nem áldozik
– mit tegyünk, halálhoz-szokottak? –
fölvirrad, s vágyaink
elsorvadnak – mik vagyunk nélkülük?
agytekervényeinkre rátapos
a múlás, hiába akarnánk
múlhatatlanul ünnepelni –
nincs múlhatatlanság,
nincs más, csak kutyaszorító,
fából vaskarika:
az ünnep, amely egyszer lesz még a vilá-
gon,
s amely után
ünnep-várás lesz még, ezerszer, milliószor,
ünnepi délutánunkba
beleszól a fáradtság; megkopik
az ünnepi szeretünk, – játszadozunk
(hány ezer éve?) az ünnep
fogalmával, a megelégedés
szentségével, a lustító
harmóniával; hát mit fogunk
megtudni magunkról, amíg nem tudunk,
nem tudunk, nem tudunk ünnepelni?!

Mégis

Beszámoló a KIE Nemzeti Szövetség 1993-as nyári programjairól

A II. országos KIE konferencia mottója volt ez a szó-MÉGIS. Most is ezt a szót választottam a programbeszámoló vezérszavává. Rohamosan fejlődő világunkban – ahol az emberi önzés, az anyagi javak hajhászása egyre kiteljesedik – több olyan dologgal találjuk szembe magunkat, amelyek elválasztanak Istentől, elvonják figyelmünket Róla. MÉGIS arról adhatok számot, tehetek bizonyosságot, hogy idén nyáron is – bár nap, mint nap elfordulunk Tőle, visszautasítjuk hívását – megtapasztalhattuk szeretetét, kegyelmét, aiai jóságát; engedte, hogy figyeljünk Rá, meghallgathatuk hívó szavát, mely együtt örvendezésre, éneklésre, alkotásra, tanulásra, testi-lelki-szelemi gyarapodásra hívott a programokon keresztül.

Ezen együttlétek időbeli sorrendjét követve az alábbiaknak megfelelően „zajlott le” az idei nyár. Bár tavasszal több programunk volt, néhány olyan jelentőségű, hogy a nyári felsoroláshoz kívánkozik.

Április elején kézműves-hét került megrendezésre Békéscsabán. Hatvanan alkotunk különböző műfajokban: tűzzománc, agyagozás, festészet és szövés-fonás, textil munka. Április végén színjátzó-fesztiválra gyűltek össze csoportjaink színjátszói, előadták műveiket százötven fiatal tapsolt az előadásokon. Májusban zenei nap volt Kőbányán, ahol az elmúlt huszonöt év ifjúsági énekeinek jeles szerzői közül

szolgáltak – Györi János Sámuel, Lázár Attila és még sokan – az egybegyűlt hatvan testvérnek.

Júniusban indult be igazán a „szezon” a táborok terén. Piliscsabán a II. országos konferenciánkon kilencvenen vettünk részt, dán és norvég vendégeket is fogadtunk. A sport-hetet idén is a Csákváron szerveztük s örvedetes az a tény, hogy tavalyhoz képest kétszer annyian jöttek el, nyolcvanban mozoghattunk egy héten keresztül.

A fő hangsúly, mint minden nyáron most is a vezetőképzésre helyeződött. Három helyszínen folyt a képzés szinte egy időben: Kiskőrösön, Berekfürdőn és Piliscsabán. A fiatalok négy szinten negyven „tantárggyal” ismerkedtek, tanultak, épültek közel kétszázán. Erdélyi és kárpátaljai testvérek is voltak közöttük a berekfürdői táborban. Istennek legyen hála azért, hogy Erdélyben a hazai vezetőképzők után három helyen készülhettek testvéreink az ifjúsági munkára. A gyermek-munka is beindult a KIE-ben, ennek egyik jele a Szankon létrejött gyermektábor júliusban mintegy húsz KIE-csemetével.

A Ten Sing munka fontosságát, létjogosultságát igazolja az, hogy a Kiskőrösön augusztusban megrendezett vezetőképzőn (Ten Sing) negyvenen vettek részt. Az országos programokon kívül meg kell említeni a helyi csoportok és a területek táborait. Ezek közül kiemelném a békécsabaiak kisujbányai táborait és a debreceniek szemerei együttlétét. Mindkét helyen nagytáborhoz hasonló volt a létszám. A nyár folyamán mintegy nyolcszáz fiatal tudunk elérni a Szentlélek ereje által. Ez a szám nagyon szép, de nem adhat okot a megelégedettségre, hiszen ez is bizonyítja, hogy milyen nagy szükség van az ifjúsági munkára, arra, hogy az ifjakat Isten eszközeként a nekik megfelelő módon Jézus Krisztushoz elvezessük.

Több előadó is résztvállalt ebben. Szeretném megemlíteni egyházaink előjáróinak a szolgálatait: Dr. Harmati Béla evangélikus és Dr. Márkus Mihály püspökök szolgálata. A lelkesek közül Ablonczy Margit és Ribár János előadásai és szolgálatai. Voltak közöttük német, osztrák és norvég előadók is. Gazdagította, színesítette táborainkat az evangélikus teológusból álló PROMISZ együttes és egy norvég százhúsz tagú Ten Sing ének és zenekar szolgálatai.

Örömmel adhatunk hálát Istennek ezekért a programokért, megköszönve kegyelmét, megtartó szeretetét, megtapasztalt erejét. Bűnös ember létünkre MÉGIS lehajolt hozzánk és velünk volt az elmúlt nyáron is!

Labossa Péter KIE - program titkár

AKARSZ-E JÁTSZANI?

Ismét elkezdődött a suli, újra beindulnak az ifjúsági alkalmak is, és remélhetőleg sok taggal bővül a csoportotok. Az alábbi játékkal ötletet szeretnék adni nektek az új emberekkel való szórakoztatóbb megismerkedéshez.

JÓNÁSNAK HÍVNAK

Kategória: ismerkedési játék

Játékosok: 10 fő fölött

Hely: tetszőleges

Csapat: 0

Kellékek: 0

Idő: 5-10 perc

A játékosok körben állnak, vagy ülnek. Egymás után sorban felállnak, vagy belépnek a körbe és egy rájuk jellemző tulajdonságot (vidám, nyugodt, izgága, stb.) bemutató mozdulattal bemutatkoznak: „...-nak hívnak.” Ezután az egész kör megismétli a mozdulatot, és mondja hozzá a nevet: „.....-nak hívnak.”

Ha van még bennetek játékkedv, lehet újakezdeni is a kört, egy másik jellemző tulajdonságot bemutatva. Így legalább a nevek is jobban rögzülnek.

ÉNEKEM AZ ÚR

Kyrie II

The image shows a musical score for 'Kyrie II' in G major. It consists of two staves of music. The first staff has a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The melody is written in a simple, homophonic style. The lyrics are 'Ky - ri - e e - lei - son, Ky - ri - e e - lei - son,'. The second staff continues the melody with the lyrics 'Ky - ri - e e - le - - i - son.' The score includes chord symbols: G, D⁷, G, C, D, D⁷, and G. The music is presented in a clear, legible format suitable for a church service.

AKARSZ-E JÁTSZANI?

Ilyenkor sokan mennek kirándulni, kihasználva még a jó időt, felhasználva az együtt töltött nap közösségformáló lehetőségét. Ezzel a játékkal a kirándulásokhoz kívánok jó szórakozást.

NYOMON KERGESS!

Kategória: fogójáték

Játékosok: min. 10 fő

Hely: Viszonylag egyenletes terület a szabadban

Csapat: 1 üldözött, 1 fogó, a többiek körben

Kellékek: 0

Idő: 10-20 perc

Két játékos kivételével a többiek kézfogással nagy kört alkotnak, majd a fogást elengedik. Az üldözött játékos a körben mindenfelé menekülhet és ezt az irányt a fogónak is meg kell tartania. Ha tehát például valaki az egyik kört alkotó játékosat egyszer, vagy többször megkerüli, a fogónak is ezt kell tennie. Ha a fogónak sikerül elkapnia a menekülő játékosat, szerepcsere történik, utána új pár következik. Érdekesebbé lehet tenni a játékot, ha az üldöz-üldözött szerepet egy előre megbeszélt jelre váltogatjuk.

Harmathy Zsófia (Zsó)

ÉNEKEM AZ ÚR

Laudate omnes gentes

Musical score for the hymn "ÉNEKEM AZ ÚR" (Laudate omnes gentes). The score is written in G major, 4/4 time, and consists of three staves of music with lyrics underneath. The lyrics are: "Lau - da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num. Lau - da - te om - nes gen - tes, lau - da - te Do - mi - num. Lau -". The chords indicated above the notes are: F^b, A^b, B, Cm, G, Cm, B, E^b, A^b, B, E^b, A^b, B, Cm, Fm⁷, B, E^b.

SZÜNTELEN IMÁDKOZZATOK!

Adjunk hálát:

- az újjászületés ajándékáért
- a nyári csodákért, Isten értünk való küzdelméért
- a GYŐZELEMÉRT
- hogy Őbenne mozgunk és vagyunk

Imádkozzunk

- Szentlélekért
- hitelességért
- külső és belső békéért
- gyülekezetünkért
- a tatai KIE csoportért
- a MEKDSZ-szért
(Magyar Evangéliumi Keresztyén Diákszövetség)
- a szlovákokért

HALLELUJA!

